

HIRDETÉS

ÚJSÁGÍRÓ képzés

írás készség
fejlesztés
12 alkalmas
BME hallgatóknak
INGYENES
időpont
csütörtök 17-18.00
a végzősök
legjobbjai
munkalehetőséget
kapnak a
Műhely újságnál

JELENTKEZÉS
INFO@MUHELY.COM

Fotó: Szilávik Orsolya

Kérdésekkel díszített évnyitó • Kis szavak. Nagy tettek. Ezek járnak a fejemben az évnyitón. Mert az elmúlt közel hat hónapban kinyílt előttem a világ. Na jó. Ez mekkora kamu. Épp ellenkezőleg. Bezárult. És a visszajára fordult. Mackónadrágban vizsgáztam, a szomszédot csak Skype-on láttam, a nagymamámnak Facebookja lett.

Cikkünk a 4. oldalon

Összefoltozható az EHK?

Szervezeti krízist élt át az Egyetemi Hallgatói Képviselő 2019-ben. A képviselők két táborra szakadása akkor számos konfliktust generált. Pollák Zsombor 2020-ban kísérletet tett arra, hogy konszolidálja a helyzetet, azonban az idején választás lezajlása

erőteljesen emlékeztet az egy évvel ezelőtti helyzetre. A krízis okaira és a jelenlegi helyzetre voltunk kíváncsiak, amikor felkerestük Pollák Zsombor leköszönő EHK elnököt, és Szili Ákost, akit a testület frissen választott meg vezetőjének.

Cikkünk a 2. oldalon

Újabb lépés az önvezető autók felé

Cikkünk a 11. oldalon

Egy kis vállalkozás: A szállító

Fotó: Freisinberger Kristóf

A koronavírus felforgatta az egész életünket. Bezártak, aztán kiengedtek, de a maszk megmaradt. Ahogy a félelem is. Mi lesz a munkahelyemmel? Mi lesz az idősebb rokonaimmal? Sőt, sokakban felmerülhet a kérdés: Mi lesz a vállalkozásommal? Nos, ennek jártam utána. Elsőként egy fuvarozással foglalkozó, családi cég mindennapjaiba tekintettem bele.

Legújabb sorozatunkban vállalkozások mindennapjaiba nyerhet betekintést az olvasó. Egy-egy vállalkozás 24 óráját mutatjuk be, nyitástól zárásig.

Cikkünk a 7. oldalon

HIRDETÉS

Oktatás, Juttatás, Pályázatok,
Kollégium, Sport, Szabályzatok

Összefoltozható az EHK?

Szervezeti krízist élt át az Egyetemi Hallgatói Képviselő 2019-ben. A képviselők két táborra szakadása akkor számos konfliktust generált. Pollák Zsombor 2020-ban kísérletet tett arra, hogy konszolidálja a helyzetet, azonban az idei választás lezajlása erőteljesen emlékeztet az egy évvel ezelőtti helyzetre. A krízis okaira és a jelenlegi helyzetre voltunk kíváncsiak, amikor felkerestük **Pollák Zsombor** leköszönő EHK elnököt, és **Szili Ákost**, akit a testület frissen választott meg vezetőjének.

MŰHELY

2019-ben hosszas választási időszakot élt meg az EHK. Idén mennyivel volt simább az elnök személyének megválasztása?

Szili Ákos: Idén két elnökválasztást is kénytelenek voltunk tartani. Az első február 20-án, ahol Zsombort megválasztottuk elnöknek, majd júniusban, visszatérve a hagyományos elnökválasztás időpontjához, ismételt szavazásra került a sor, ahol két pályázó volt, Zsombor és az én személyemben.

Fotó: Szilvik Orsolya

A választást megnehezítette a járványhelyzet, ugyanis addigra teljes mértékben az online formájú működésre állt át a szervezet. Az utolsó pillanatban derült ki, hogy – az országos veszélyhelyzet visszavonásával – nem tudunk elektronikus formában elnököt választani, mindenképpen jelenléti ülést kell tartanunk. Ezt a választás előtt két nappal lehetetlen volt kivitelezni, hiszen több külföldi képviselő is tagja a testületnek. Ennek ellenére a dátum már adott volt, mindenki a júniusi elnökválasztóval számolt, emiatt – közös megegyezéssel – úgy határoztunk, hogy bár hivatalosan nem is, informálisan megtartjuk az elnökválasztást. Ezen az informális szavazáson 9-7 eredmény született a javamra. Természetesen ezt követően a legelső feladat az volt, hogy találjunk egy olyan időpontot, ami alkalmas lehet a hivatalos elnökválasztás megtartására, ez az időpont pedig július 24-re esett – egy hónappal az informális szavazás után. A Zsomborral történő megállapodásunk értelmében ő visszavonta a pályázatát, így egyedüli pályázóként várhattam a hivatalos elnökválasztást – egy ideig. Július 18-án azonban érkezett egy újabb elnöki pályázat egy korábbi EHK képviselőtől, így ismételtén élesedett a helyzet. Július 24-én végül sikeresen lezajlott a választás, az eredmény pedig 10-6 lett, ismételtén a javamra. Az idei elnökválasztás időtartama jóval rövidebb volt, mint tavaly, gyakorlatilag

a lehetőségeinkhez képest azonnal megválasztottuk az elnököt, azonban látható, hogy idén sem volt teljesen zökkenőmentes.

Pollák Zsombor: A mostani időszak egyedisége az volt, – ahogyan azt már Ákos is említette – hogy miután a pályázatokat visszavontam, Lestyan Bence (korábbi) EHK képviselő beadta elnöki pályázatát. Ez fényre jelzi a megosztottságot, amit az is elősegített, hogy időközben a tavalyi elnökválasztás alatti sérelmek és személyes támadások újra napvilágot láttak. Ennek a feloldása többek szerint csak harmadik személy által lett volna lehetséges, emiatt lettem megválasztva februárban, majd szintén emiatt adta be az informális elnökválasztás után Lestyan Bence a pályázatát.

Mi az, ami az EHK képviselőinek a megosztottságát okozza?

Szili Ákos: Ha egy évvel ezelőtt bármelyik jelöltet is sikerült volna megválasztani elsőre, azt gondolom, azt mindegyik képviselő el tudta volna fogadni. Azonban a sorozatos 8-8-as szavazások azt eredményezték, hogy a képviselők közti ellentétek folyamatosan mélyültek, és olyan személyes konfliktusokká fajultak több esetben is, amik sokakban mély nyomot hagytak. Véleményem szerint jelenleg leginkább a tavalyról megmaradt szóbeszéd és pletykák azok, amik a megosztottságot

eredményezik, tekintve, hogy már csak 4 képviselő van, akik egy évnél régebb óta tagjai a szervezetnek.

A tavalyi elnökválasztó kiindulópontja az volt, hogy az akkori EHK vezetéssel, annak módszereivel sokan nem tudtak egyetérteni, és egy teljesen más EHK-t képzeltek el – mondanom sem kell, én is ebbe a csoportba tartoztam. Máshogy képzeltek az EHK belső működését, a Kari Hallgatói Képviselőkhöz való viszonyulást és még sok, mások számára talán egyértelmű helyzetet kérdőjeleztünk meg, ezeknek az elnöki pályázatomban is nagy szerepet szántam. Ez kezdetben érdemi vitákat eredményezett, hiszen az természetes, hogy egy ekkora szervezetben nem mindenki tud mindennel egyetérteni, de amíg közös a célunk, addig az a működésünket, a hatékonyságunkat tudja segíteni. De ahogy azt korábban említettem, a sokszoros döntetlen azt eredményezte, hogy egy teljesen más mederbe csapott át az elnökválasztás, sokkal inkább egy belső harccá változott. Habár a célja akkor is, és azóta is mindkét jelöltnek, és a jelöltek támogatóinak is azonos, azok megvalósítását különböző módon képzeltek el.

Pollák Zsombor: A tavalyi konfliktus okait Ákos nagyon jól összefoglalja, viszont a probléma gyökerét szerintem a képviselők – mind kari, mind egyetemi szintű – nagymértékű fluktuációja okozza. A probléma következménye a tudás koncentrációja volt, amit szorosan követett a terhek nem egyenlő elosztása (érthető okokból), valamint a kari képviselők egyetemi feladatokba való beleszólásának erősödése is.

Az idei elnökválasztáskor újra feltörő megosztottságot ugyanez alapozta meg (hiszen a képviselők többsége még egy éve sem tevékenykedett az EHK-ban), viszont kicsit más mederbe tereli az azóta történt személyi változások sora. Többen abból a csoportból, amely nem tudott egyetérteni a korábbi elnökséggel, azóta vezetőségi poszton tevékenykedtek, illetve a korábbi elnökség tagjai távoztak a Képviselőtől. Ebből logikusan következne, hogy a „két oldal” közötti konfliktusok feloldása már megkezdődött az elmúlt egy év során. Ezzel ellentétben a konfliktus életben maradt, sőt ugyanaz a két tábor alakult ki. Az ilyen mélységű konfliktus utáni konszolidáció gyakorlatilag megfeneklett azzal, hogy az alelnök pályázott az akkor (elméletben konszenzusos) elnök ellen, akinek a célja a hosszútávú stabilizálás, amire ennyi idő alatt nem volt (még járvány és karantén nélkül sem) idő.

Volt már ehhez hasonló megosztott helyzetben a szervezet?

Pollák Zsombor: Ennyire végletes és kitartó parttalan szavazások sora legjobb tudomásom szerint nem volt, a legutolsó komoly szakadási pont 2013-ban alakult ki. Akkor is egy hosszú éra képviselői cserélődtek le, a jelenlegi helyzethez képest azonban komoly különbség, hogy több tapasztalt hallgató maradt az EHK berkein belül, míg most (köszönhetően a korábban említett fluktuációnak) ez

sérült. Ezt sajnos erősíti a nemrégiben lemondott képviselők között elmélyült személyes konfliktus is, ami nem segíti elő a hatékony tudásátadást.

Pollák Zsombor vezette az EHK-t a 2019/2020-as tanévben. A szervezet stabilizálása volt az egyik vállalt feladatod. Milyen eredményei voltak a törekvéseidnek?

Pollák Zsombor: A stabilizálás alatt két középtávú célt fogalmaztam meg: az egyik a munka újraindítása, amely a 2019-es elnökválasztási időszak után gyakorlatilag minimálisra csökkent, a másik a korábban említett két csoport felszámolása. Azt gondolom, az első célt sikerült elérni, még úgy is, hogy a frissen megalakult EHK azonnal egy világjárvánnyal és annak kezelésével nézett szembe. Ennek köszönhetően a teljes működésünket átalakítottuk, több „hagyományos” feladatkör átmenetileg megszűnt, ehhez képest a járványügyi intézkedések miatt több területen (szociális juttatások, oktatás, csak hogy a két legfontosabbat említsem) hirtelen megnőtt az aktivitás.

A képviselők közötti ellentétek felszámolása erősen kötött volt a személyes jelenlét (több közös tréninget és csapatépítést beterveztünk a félévre például), így ezeket át kellett alakítani. A megoldás leginkább a tudatos munkaszervezésből állt, azaz a két oldal képviselői közül igyekeztem vegyesen munkacsoportokat felállítani, ügyelve szintén a régóta itt levő, és a friss képviselők arányára. Alapvetően ilyen módszerekkel (a kettőt együtt értem) lehetséges lett volna leküzdeni azt a szakadékot, de ehhez legalább másfél évre lett volna szükség.

Szili Ákosé a feladat a következő évre. Mik az első hónap teendői?

Szili Ákos: A legelső feladat az EHK alakuló ülésének megszervezése, a referensek, felelősök felkérése volt, melyet sikeresen abszolváltunk. Egy viszonylag új csapatról, új testületről beszélünk, így fontos lesz a szükséges ritmus felvétele, kialakítása, az új képviselők megfelelő integrálása. Igyekezni kell az elmúlt egy évet magunk mögött hagyni és kvázi újraindítani a szervezetet, ami szabályzatmódosításokat is maga után fog vonni, így ezeknek az előkészítése egészen biztosan el fog kezdődni az első hónapokban. Vannak olyan projektjeink is kilátásban, amit évek óta görgetünk magunk előtt, de sajnos sosem sikerült befejezni. Ilyen például a BME Ajándékbolt újraindítása, vagy egységes kártyarendszer kialakítása az egyetemen. Szeretném, ha ezekkel is foglalkoznánk rögtön az első hónapban. És sajnos nem lehet elmenni szó nélkül a jelenlegi járványhelyzet mellett sem, nem tudni mit fog hozni a jövő, és azt sem, hogy ez milyen szinten fogja befolyásolni a működésünket, így mindenképpen fel kell készülnünk egy esetleges távolléti működésre is.

Szili Ákos EHK elnökkel készített interjúnkat a következő számban olvashatják.

ÚJSÁGÍRÓ Képzés

JELENTKEZÉS
INFO@MUHELY.COM

Nézőpont

DOBÓ ORSOLYA

Enni vagy nem enni

Ilyen szendvics, olyan menü. Nagy kukorica, nagy üdítővel.

Minél többet eszel, annál többet spórolsz! Kihagyhatatlan ajánlatok, amelyek ezrével zúdulnak felénk nap, mint

nap, hogy még a legszkeptikusabb vásárlók is elcsábulhassanak erre-arra.

Közben pedig a magazinok hasábjairól, az óriás-poszterekről és a mozivászonról felénk kacsintó csontkollekciók a „nullásméret” diadalát hirdetik a nőiesebb idomok felett. Enni, vagy nem enni? Ez itt a kérdés!

Legalábbis ez volt a legnagyobb problémánk, de természetesen csak addig, amíg a tévéshop hétről hétre nem mutatott újabb és újabb termékeket, amelyek (azon felül, hogy az előzőnél jobbak), szó szerint leolvasztják csípőnkéről a zsírt, anélkül, hogy éhezünk kellene. Vagy sportolnunk... Hiszen köztudott, hogy a sport minden ember ellensége. Derék- és hátfájást okoz, ráadásul minden egyes alkalommal, ahogy felvesszük a sportcipőnket, kibicsaklik a bokánk, meghúzódik a térdünk, és ami a legdurvább, még el is fáradunk. Szörnyű dolgok ezek, amiket még az ellenségeinknek sem kívánhatunk! Különböző is, ha most rendeljük meg, igen-igen kedvező áron, két „fogycsoda-találmányt” is kapunk, ami a legnagyszerűbb születésnapi ajándék azóta, hogy kiderült, mennyi kalóriát tartalmaz egy doboz bonbon.

A tévé előtt tespedve tömhetjük magunkba a legújabb, legvadítóbb gyorskajákat; megmarad a nullás méret és még sportolnunk se kell. Teljesült minden álmunk anélkül, hogy akár a kisujjunkat is megmozdítottuk volna.

A média és a marketingcégek egymás kezét fogva, nagyhatalmú oligarchákként irányítják életünket. Az orrunknál fogva vezetnek bennünket. Boldogságérzetet kínálnak, és mindössze csak a szabad akaratunkat veszik el cserébe. Ha nem is vagy éhes, az orrod elé tolnak egy ínycsiklandóan illatozó látványpékséget. Ha elégedett vagy a súlyoddal, egy háztömb méretű plakáttal takarják el előled a nap sugarait, amin egy izomkolosszus kockás hasfalát simogatja két szőke luficicis „bombázó”. Légy önmagad, légy olyan amilyen szeretnél. De azt már mi mondjuk meg, hogy mit is szeretnél! Ördögi kör ez, amibe könnyebb bekerülni, mint kimászni belőle. Senkit nem érdekel, hogy egészséges légy, csak az számít, hogy fogyassz. Minél többet! Ha nem tudsz eligazodni, hogy egyél-e, vagy inkább koplalj, majd bevágnak egy figyelemfelkeltő reklámot, miszerint minden második tini evészavarral küzd. Részletesen elmagyarázzák, micsoda az anorexia és a bulímia, hogy ha nem látsz más kiutat, dugd le az ujjadat a torkodon, és lám, minden gondod elszáll. Hiszen mindenki ezt csinálja! A tévében láttad...

MISZ Műegyetemi Iskolaszövetkezet

Aktuális munkák

- Elektroműszerész
1 412 Ft/óra
Budaörsi partnerünk keres új elektroműszerészt fotométerke készítésére.
- Infrastruktúra építőmérnök gyakornok
1 765 Ft/óra
2018 év vállalata keresi új utolsó féléves infrastruktúra építőmérnök gyakornok, majd főállású munkatársát.
- Szerkezet-építőmérnök gyakornok
1 765 Ft/óra
Veszprémi mérnökirodába keresünk tervezéssel foglalkozó csapatába új munkatársat, akár szakdolgozat vagy diplomamunka írását is tudják biztosítani.
- Geotechnikus gyakornok otthoni munkavégzéssel
1 647 Ft/óra
Budaörsi cég keresi új munkatársát akár otthoni munkavégzéssel.
- Online tutor
2 000 HUF/hour
We are seeking exceptional university students and recent graduates to teach computer coding tutorials online to primary school students aged 8-12 in Asia. Classes are conducted in English to a maximum of 5 students who are eager to learn.
- Automotive Support Engineer Trainee
2 118 HUF/hour
The leading global provider of outsourced business solutions for the automotive industry making business in more than 80 countries is searching for a trainee.
- Óbuda Group - Gyakornoki program
Fizetés megegyezés szerint
A program keretében szakmai kihívásokkal teli, változatos projekteken lehet részed, melyek során rendszeresen adunk visszajelzést a teljesítményedről és fejlődésedről. Lehetőséget biztosítunk arra, hogy beléless az Óbuda Group mindennapjaiba és elmélyítsd a tudásod az adott szakterületen.

Munkáinkra nappali tagozatos, aktív státuszú hallgatóként (25. életév betöltése előtt passzív státusszal is) jelentkezhet szívesen önéletrajzzal.

MISZ Műegyetemi Iskolaszövetkezet
1111 Budapest, Műegyetem rkp.
3. K. ép. 1.em. 62.
T: +36 1 463 1237
M: +36 20 250 0096
facebook.com/miszisz
www.miszisz.hu

Kérdésekkel díszített évnyitó

Izgatottság.
Félelemmel
vegyített
várakozás.
Csalódások
sora. Nyári pilla-
natok. Nagy
szerelmek.
Kis szavak.
Nagy tettek.
Ezek járnak a
fejemben az
évnyitón. Mert
az elmúlt közel
hat hónapban
kinyílt előttem a
világ.

KOVÁCS ZSÓFIA

Na jó. Ez mekkora kamu. Épp ellenkezőleg. Bezárult. És a visszajára fordult. Mackónadrágban vizsgáztam, a szomszédot csak Skype-on láttam, a nagymamámnak Facebookja lett. Csupa olyan dolog, ami korábban elképzelhetetlen volt. Aztán jött a nyár, elkezdett újra nyitni a világ, és minden mintha visszarendeződött volna a régibe. Annyiszor tettem száznyolcvan fokos fordulatot, hogy kiakadt a szögmérő. És most itt vagyok. Az évnyitón. Fehér blúzban, fekete szoknyában, elegánsan kisminkelve.

Azt ígérik, olyan lesz minden, mint a vírus előtt. Persze nem hiszek nekik. Maszkban kell majd létezni az épületeken belül, kérdőíveket kell kitölteni az aktuális állapotunkról, meg kell tartani a másfél métert. Ez mióta olyan, mint régen? Akkor csak a zh-k miatt ültünk távolabb egymástól. És akkor sem szívesen. Kicsit félek. Milyen lesz? Bele tudok időben tanulni? Vajon

Fotók: Szilávik Orsolya

az online órák alatt megszerreztem a kellő tudást? Vajon elő tudom ezeket a megfelelő pillanatban hívni?

Én nem vagyok egy újrakezdő típus. Sokáig szeretek a padlón ülni, és azon gondolkodni, mit rontottam el. Nekem, ha azt mondják, vissza kell térni a régi kerékvágásba, rémálmaim vannak. Mert a régi óta változtam. Képes leszek ugyanazt csinálni? Persze nem megújultam vagy ilyenek. De tapasztaltam. És az meglátszik. Legalábbis azt mondják.

A rektor arról beszél, hogy ez a hatodik, egyben utolsó

éve, az egyetem vezetőjeként. Érdekes. Sorstársak vagyunk.

még ennyire sincs kedvem, az a hibrid oktatás. Mármint

Mert az elmondták, hogy online lesz, de azt nem, hogy hogyan. Azt elmondták, hogy folytatjuk, de azt nem, hogy képesek vagyunk-e rá.

Nekem is ez az utolsó teljes évem. De vajon teljes lesz? Bevallom, nem szívesen vágnék bele megint az online oktatásba. Sok volt, nehéz volt, elég volt. De amihez

nem akarok valamit rendesen elkezdni, hogy aztán online fejezzem be. Nem panaszkodom. Örülök, hogy most itt ülhetek, a mintegy 5000 elsős, körülbelül

egy századával, és a meghívott vendégekkel. Szívesen hallgatom a jó tanácsokat a szakkollégiumokkal kapcsolatban, vagy a külföldi képzésekről. Sőt még meg is lepődöm, mert fogalmam sem volt róla, hogy az Ifjúságnak van zászlaja.

A rektori köszöntő után, Freund Tamás, az MTA (Magyar Tudományos Akadémia) elnöke mond beszédet. Én közben azon gondolkodom, mi hiányzott leginkább. A csoporttársak. Egyértelmű. A „Hogyan csaljunk ne túl látványosan?” világmegváltó tervek megvitatása, amikből természetesen nem lett semmi. Vagy a rövidre szabott ebédek a menzán. És a kihagyhatatlan bulik a koliban.

„A természettudományokat már régen nem magányos zsenik művelik.” - mondja az elnök. Milyen igaza van. Az egyetem egyedül nem megy. Jó tanács, amit érdemes zsebre tenni. Sőt az újrakezdéshez is fontos lehet.

Egy fecske nem csinál nyarat. Jajj, de aktuális ez a mondat! Pedig pusztán arra gondolok, hogy ha többen vagyunk, könnyebb megtanulni az anyagot. Ez online nem lehetséges.

„Az ország legjobb egyetemei, mind kutató egyetemek.” és „A kutatók nem fordíthatnak hátat a társadalomnak.” Újabb idézetek. Kicsit megijesztenek. Úgy hangzik, mintha felelősséget kapnék a vállamra. Ráadásul egy olyan ember mondja, aki érti a dolgát. Bölcs, világlátott, művelt. Érzem a tanulmányaaim súlyát. Pont ez a súly veszett el az elmúlt hat hónapban. Vajon még most is bírni fogom? És vajon ugyanazt a súlyt kapom vissza? Nem lesz a helyzet miatt nehezebb? Mert könnyebb biztosan nem.

Ezután a Siemens Zrt. elnöke vezérigazgatója, Dale A. Martin lép fel a pulpitusra. Ő a duális képzés fontosságára hívja fel a figyelmet. Meg a nyelvekre. Fontos a nyelvtudás. Persze nem csak az angol, német, francia és egyéb idegen nyelveket kell megértenünk. Most egymást is. Elnézőbbnek kell lennünk a többiekkel, mert a helyzet mindenkinek új. Egy mentor sem lesz képes elmagyarázni

a gólyáinak, hogy mit takar az online előadás ebből és abból a tárgyból. Én valahogy úgy látom: Tanácstalanok vagyunk. Mert azt elmondták, hogy online lesz, de azt nem, hogy hogyan. Azt elmondták, hogy folytatjuk, de azt nem, hogy képesek vagyunk-e rá. Azt elmondták, hogy Ti vagytok a jövő, de azt már nem, hogy valójában mennyire bizonytalan is ez a jövő.

„Try, try and try again.” Bízta minket Dale A. Martin. Kezdjük újra!

Kicsit én is gólya vagyok. Vannak tárgyak, amik előtt ugyanolyan megszeppenve állok, mint a mellettem ülők, az órarendjük előtt.

Ha bármin változtathatnék, az önmagam lenne. Talán el kéne engedni a pesszimizmust, vagy a folyamatos tervezgetést, a racionalitást. Akkor megláthatnám a pozitív oldalát is a helyzetnek. Végre újra lesz egyetem. Végre lesznek körülöttem emberek. Esmék. Gondolatok. Amiket aztán ütköztethetünk, amitől majd előrébb megyünk. Végre újra beindíthatjuk a fogaskerekeket.

Annyira elkalandozom, hogy fel sem tűnik, már más beszél. Horváth Péter, a Nemzeti Pedagógusi Kar elnöke, éppen megdicséri a diákokat, hogy ilyen kemény helyzetben is milyen szép felvételi eredményt értek el. Az átlagpontszám 420 felett van. Nem kis teljesítmény. Filmeket is említ, amiket az elmúlt időszakban látott. Gladiátor vagy Az aszfalt királyai. Ezeket én is láttam. Meg még vagy több tucatot a karantén alatt. De jó is volt egy vidám Neveletlen hercegnővel indítani a szerdát! Vagy éppenséggel valamelyik Die Hardot nyomtatni vizsga előtt. Ez most megszűnik. Újra felelősségteljes hallgatóvá kell válnom, aki képes koncentrálni az előadásokon, és fókuszálni a feladataira. Na persze korábban is volt már példa a pad alatti filmnézésekre, de ettől, a cikk erkölcsössége miatt, eltekintünk. Félek. Mert sokkal ijesztőbb beleugrani az ismeretlenbe, mint választani a racionális, ám de általában nem túl célravezető döntést. Félek. Mert valami olyan előtt állok, amit még nem tapasztaltam. És félek, mert minden a régi lesz, miközben minden új.

Vajon lesz pénzem fenntartani magam? Találom majd diákmunkát, ha arra lesz szükségem?

Lesznek újra kolis bulik? Mennyi megválaszolatlan kérdés. Emlékszem, gólyaként is tele voltam velük. De az más volt. Akkor voltak válaszok.

Az eskütétel következik. Én már nem esküszöm. Egyrészt, mert túl vagyok rajta, másrészt, mert nem tartom magam elég erősnek egy fogadalomhoz. Újévkor sem készíték listát arról, mit kéne másképp csinálnom. És ez bizony egy új év.

Ha bármin változtathatnék, az önmagam lenne. Rá kéne jönnöm, hogy nem elég akarni a változást, el is kell fogadni, ha végül megérkezik. Nem elég csodálni a többieket a kitartásukért, nekem is ki kell tartanom. Nem elég beleadni mindent, mert a minden kevés. Nem elég hangoztatni, hogy egyetemista vagyok, azzá is kell válnom.

Pont amikor úgy éreztem, sikerült, jött a karantén. Persze a legtöbben jó buliként élték meg. Lehetett videón keresztül zh-tni hármassával, használni az internet adta lehetőségeket, és kijátszani a még nem létező rendszert. De vannak, akiknek keményebb volt. Lehetett bevásárolni járnai a nagyszülőknél, órát tartani a kisebb testvéreknek, vagy munkát keresni anyáék helyett is. Hol van itt az egyenlőség? Megmondom. A tanár előtt a képernyőn mindenki fekete. Arctalan. Gondtalan.

Félek újrakezdeni. Megint felépíteni valamit, ami lehet, két hét múlva összedől. Nem kártyavár ez, mert szilárd alapokon áll. Azokat még a szélvihar előtt leraktam. De a kész háztól nagyon messze állok. A falak talán romokban, talán darabokban a földön. A lényeg, hogy épülőfélben lévő épületről van szó, tehát nagyon sérülékeny.

Észre sem veszem, amikor Szili Ákos, az EHK (Egyetemi Hallgatói Képviselő) új elnöke befejezi a beszédét. Csak foszlányokra emlékszem belőle. Azt hiszem, azt mondta, örül, hogy a gólyák is belépnek a BME kötelékébe, és reményei szerint, mind eredményesen kezdik majd a tanévet.

Mert ők kezdik. Mi felsőbb évesek pedig újrakezdjük.

Gépiesen állok fel a Szózatra. Itt a vége, gondolom. Hétfőn kezdődik a tanév. Mint régen. Már rögtön első órán laborgyakorlat lesz. Mint régen. Tűz-és balesetvédelmi oktatás. Mint régen. De a legfontosabb: Oktatás. Mint régen.

Erasmus, koronavírus idején II.

Karantén

A sorozat első része a Műhely 2020/7-es lapszámában olvasható.

Girona, március 9 – 15.

Ez volt az utolsó hét a karantén előtt. Az erasmusos focit megtartottuk, és az Erasmus Student Network által szervezett workshop sem maradt el. Már folytak a spekulációink, hisz februárban a 150 erasmusosnak több mint a fele betegeskedett. Hasonló volt az arány az egyetem összes hallgatója között.

Aztán 12-én az egyik olasz levelet írt a rektornak, virtuális aláírást gyűjtve az egyetértőktől: az egyetem bezárását tanácsolta, a katasztrofális olasz helyzetre hivatkozva, hisz a Spanyolországban lévő esetek tendenciája hasonlóan alakult, mint azelőtt egy héttel Olaszországban. 58-an adták hozzá nevüket, de olyanok is akadtak, akik nem értettek egyet.

Egy nappal később levelet kaptunk, hogy az oktatás online folytatódik. Kihasnálva a látszólag utolsó lehetőségeket, egy 15 fős vacsorát szerveztünk, aminek végül a szomszédok által kihívott rendőrség vetett véget. Átvonultunk hát egy szórakozóhelyre, ahol aznap éjjel még sokan megfordultak rajtunk kívül.

Szombaton, 14-én este 8 órakor, az erkélyen állva hallottam meg először a tapsot. Aznap jelentették be, hogy hétfőtől karanténba kell vonulni, egyelőre csak 15 napra.

Vasárnap filmet néztünk egyik barátomnál. Miután véget ért, az erkélyre kiállva szemügyre vettük a forgalmat,

ami szinte csak rendőrautókból állt. Éjjel után már nem lehetett különösebb ok nélkül – orvos, gyógyszerár, bolt – az utcán tartózkodni.

A 15 napos kényszerszünetet egy jó lehetőségnek tartottam, hogy utolérjem magamat néhány dologban. Voltak, akik már ekkor hazautaztak, a legtöbben viszont még reménykedtek, hogy belátható időn belül minden visszaáll a normál kerékvágásba.

Girona, március közepe – a karantén kezdete

Egyik olasz lakótársam összeállított egy önmagunk szórakoztatását szolgáló „órarendet”: jóga, meditáció workshop, edzés, karaoke est, táncest, filmnézés, főzés stb. Amíg volt rá közös ambíció, ezekkel ütöttük el az időt.

A WhatsApp csoportban odáig fajultak az unatkozók viccelődései, hogy összeállítunk egy mérnökökből és biológusokból álló csapatot, hogy majd jól elkérjük az egyetemi laborok kulcsait, és feltaláljuk az ellenszert.

Nehéz volt produktívnak maradni ezen körülmények között, de azért igyekeztem kihasználni az időt. Elkezdtem felzárkózni a tanulással, dolgozni a meditáció workshopon, amit kértek tőlem a többiek, írni az Erasmus naplóm, illetve testmozgást is próbáltam beiktatni. Házi össze-jöveleteket is szerveztünk a városban maradt erasmusos barátokkal. Közös főzés, vacsorázás, hasonlók.

Így próbáltam felállítani egy rutint, ami meglehetősen nehéz volt, és ami a hetek múlásával, a karantén vasmarkainak

fojtogatását egyre inkább érezve magamon, gyakran a reggeli órákban történő lefekvéshez vezetett.

Girona, március vége – május eleje

Március 26-án bejelentették, hogy április 1-ig meghosszabbítják a kijárási tilalmat. Folytattam mindazt, amit elkezdtem, de időközben egy újabb probléma ütötte fel a fejét, 3 olasz lakótársam nagyrészt saját nyelvét használta az angol helyett, ami a négy fal között, az idő múlásával, egyre frusztrálóbbá vált. Az olasz összetartás, és bizonyos értelemben különködés, általános probléma volt az egész szemeszter alatt, leginkább a nyelvhasználat miatt. A többszöri sima megemlékezés nem sokat segített, és mikor nem bírtam tovább, összes érvemet összegyűjtve, egy nagyobb, konfrontatív beszélgetés alkalmával végül mindent a fejükre zúdítottam. Csalódásomra, ellenállásba ütköztünk belga lakótársammal, bár némi kompromisszumkészség is megcsillant. Elindult egy lassú folyamat. Ez április 26-án történt. Arra hívatkoztak, hogy ők csak túlélni szeretnék a helyzetet – nekik fontos saját nyelvük használata. Csak arra várnak, hogy direkt repülő járatot indítsanak nekik haza, Nápolyba.

Április elején Olaszországba utazni kizárólag hajóval volt lehetséges, még hozzá csak Genovába vagy Rómába. Így egyik olasz barátunk genovai lakosként, a 23 órás hajóútra vállalkozva juthatott haza. Április közepén 5 szicíliai társunk tért haza, meglehetősen drága, Barcelonából Rómába, majd onnan Szicíliába repülő, állam által szervezett járatokkal. Tőlük a vonatállomáson búcsúztam. Ezek után leültem egy padra elmélkedni egyet, ahonnan egy biztonsági őr küldött el végül. Mint már mondtam, tilos volt ok nélkül az utcán tartózkodni.

A boltokban kötelező volt a kesztyű és maszkok használata, már a karantén

kezdeté óta. A rendőrök rendszeresen razziáztak, hozzájuk is volt szerencsém. Egyszer a boltból hazafelé menet – hobbi parkouros lévén – átugrottam egy padot, ami útba esett. Két rendőr akkor fordult be a sarkon, és ezt meglátva, megállítottak. Némi magyarázkodás után – szerencsére beszéltek angolul – leszögezték, hogy nem csinálhatok furcsa dolgokat az utcán, menjek haza. Színt varázsolt a mindennapjainkba, hogy az emberek minden este 8-kor közösen tapsoltak, táncoltak, énekeltek erkélyeiken, hangfalakból szóló zenével kísérve. A végén a vállalkozó szellemű lemezlovasok az utcába kiabálva kérdezték szomszédjaiktól, hogy másnap milyen zenét szeretnének. Az egyik belvárosi utcában minden nap akkora zenebona ment, hogy minden elhaladót – köztük engem is – táncolásra késztetett az erkélyeken elszórva álló több száz fő.

Volt egy katalán srác, aki ápolóként dolgozott. Ezt az utca tudta róla. Őt ünnepezték leginkább a környéken, és esténként 8-kor ő is az utcán táncolva vezette le a nap feszültségeit.

Cseh barátomnál, akinél sokszor napokat töltöttünk, az emeletes ház alapterületével megegyező nagyságú terasz volt. Spanyolos módra a teljes tetőt a terasz képezte. Gyakran jártunk fel focizni, jógázni, akár csak napozni, élvezni a pazar kilátást. Ez utóbbit a szép város mellett a környékbeli folyó és hegyek gazdagították. A környező teraszokon katalán családokat lehetett megpillantani, ahogy gyerekeikkel játszottak vagy jógáztak.

A kijárási tilalom – amit április első harmadában újra meghosszabbítottak – végül május elsejéig tartott. Idővel egyre több lehetőségünk lett, ha nem is a normál kerékvágásban, de ahhoz közelítően élni életünket. Már eddig is jó kis “tréning” volt, amin keresztülmentünk, de nem is sejtettük, mi vár még ránk...

LOVÁSZ BENEDEK

Vitaforum

Van-e változás?

Lehet-e mindent onnan folytatni, ahol abbahagytuk? Ezen elmélkedem már egy ideje. Képes leszek-e ugyanúgy nézni az iskolapadra vagy a laborokra, mint előtte? Mert a világ megváltozott, de vajon mi emberek is? Egy ember képes változni? Elméletben igen. Jó útra térhet. Elkezdheti mérlegelni a döntéseit.

Vagy akár átállhat a sötét oldalra. De ilyenkor valóban mássá válik, vagy csak elhiteti az emberekkel, hogy akár olyan is lehet, mint amilyennek aktuálisan mutatja magát? Sokan azt mondják, a koronavírus miatt átgondolták az életüket, és rájöttek, eddig mit csináltak rosszul. Ám olyanról is hallottam, akit a helyzet megerősített abban, hogy ő egész egyszerűen tökéletes. Ha a saját példamból indulok ki, akkor az az igazság: nem érzem magam se többnek, se kevesebbnek a vírus óta. Láttam ezt-azt, de mindössze annyira jöttem rá, hogy türelmesebbnek és kedvesebbnek

kell lennem másokkal. Ennek felismeréséhez azonban nem volt szükség világjárvánnyra. Előbb vagy utóbb rájöttem volna. Elképzelhető, hogy nem szálltam magamba eléggé? Lehet. De képesek leszünk úgy a csoportársaink szemébe nézni az első hetekben, hogy nem gondolkodunk el azon, vajon ő ismer-e olyat, aki koronavírusos volt? És ha igen, elítéljük érte? Felmerül majd bennünk, mindent megtett-e a védekezés érdekében? Nem fogjuk megfojtani a kérdéseinkkel? Nem tudhatjuk. Hiszen az egyetem lesz az első csoportos tömegjelenet március óta. És persze mindenki

a vírus előtti életét akarja majd élni. Vajon el fogunk gondolkodni azon, hogy lemenjünk-e a koleszos buliba? Megtartjuk majd a megfelelő távolságot, amikor végre fél év után viszontlátjuk az ország másik felében élő csoporttársunkat? Erről elmélkedem. Mert véleményem szerint, a maszkon kívül minden a régi lesz. Ez mit jelent? Hogy mi emberek bizony nem változunk. Nocsak, milyen pesszimista lettem. Kell valaki, aki megcáfol. Mert az emberek képesek változni, igaz?

KOVÁCS ZSÓFIA

Egy kis vállalkozás

A szállító

Egy kis vállalkozás - Legújabb sorozatunkban vállalkozások mindennapjaiba nyerhet betekintést az olvasó. Egy-egy vállalkozás 24 óráját mutatjuk be, nyitástól zárásig.

A koronavírus felforgatta az egész életünket. Bezártak, aztán kiengedtek, de a maszk megmaradt. Ahogy a félelem is. Mi lesz a munkahelyemmel? Mi lesz az idősebb rokonaimmal? Sőt, sokakban felmerülhet a kérdés: Mi lesz a vállalkozásommal? Nos, ennek jártam utána. Elsőként egy fuvarozással foglalkozó, családi cég mindennapjaiba tekintettem bele.

KOVÁCS ZSÓFIA

Ki korán kel, aranyat lel

Hétfőn reggel öt órakor érkezem, Hernádnémeti eldugott utcácskájába. A látszat csal, a kerítés mögött egy igen nagy telephely terül el. Gyorsan megállapítom, nem sikerült elég korán érkezni, mert egy megpakolt teherautó épp szembejön velem. „Nem maradtál le semmiről.” Nyugtat meg az Erafa Kft. vezetője, akitől időpontot kértem. A nagy forgatag csak körülbelül egy óra múlva kezdődik. Addig is benézek az irodába, hogy megtudjam, mit jelent egy ilyen szakmában a papírmunka. „Hajnali fél ötkor kezdek. Így mire a sofőrök megérkeznek, ki tudom adni a szállítóleveleket, és általában regisztráltak a rendszerbe minden olyan autót, ami e nélkül nem indulhat el.” A csúszás nem megengetett. Ezt azon is látom, hogy amíg kérdezem, a cég mindössze néhány

női alkalmazottjának egyikét, ő folyamatosan dolgozik. Néha meg is kér, várjak egy kicsit a következő kérdéssel, mert nem szeretne hibázni.

„Tudnom kell, ki, hová, mennyi árut szállít. Így, ha napközben telefonálnak, hibák vagy csúszások miatt, már egyből a sofőrt hívom, akinél az adott áru van. Persze ez ritkán fordul elő. Ha elindultak az autók, utána inkább csak nyomonkövetéssel, és az éjszakai sofőrök papírjainak összeállításával foglalkozom.”

Ki osztja el a címeket, ahová menni kell? Kérdezem.

„Nem ki, hanem mi. Már számítógépes, fuvarszervező programokkal dolgozunk. Ebbe a cég, aki szállíttatni szeretne velünk, hajnalig feltölti a mennyiséget és a címet, ahová az áruját vinni kell. A rendszer

Fotó: Freisinberger Kristóf

ezt azonnal összeszervezi, és megadja az optimális útvonalat a kocsiknak. Azt persze már mi döntjük el, hogy mekkora autót kell küldeni a különböző „körökre”, és az is a mi dolgunk, hogy az esetlegesen kieső címeket minél praktikusabban, és olcsóbban megoldjuk.”

„Tudni kell, miénk egész Borsod-Abaúj-Zemplén megye. Viszonylag hosszú utat kell megtennie a sofőrjeinknek. Ráadásul vannak állandó partnereink, ahová naponta több paletta (ami, mint számomra kiderült, ugyanazt jelenti, mint a raklap) is megy, de ugyanakkor vannak változó címeink, mivel a Praktiker webshop-os kiszállításait is mi intézzük.”

Ezután kimegyek megnézni, hogyan végzik a targoncázást és a fel-lepakolást. A teherautók szépen sorban állnak. Fél hat körül megérkezik az első sofőr, és elindul mind a négy targonca. Ez a maximum. Számomra kezd

átláthatatlanná válni a helyzet, de a látszat megint csal, mert mindenki pontosan tudja a dolgát. Az egyik hajnalban érkezett nagy autóról még lefelé pakolnak. A belsejéből csak egy-egy településnevet hallok, amint megérkezik elé egy targonca: Ózd; Miskolc; Kazincbarcika. A kisebb, úgynevezett „terítő kocsikra” a lerakodás sorrendjében történik a felpakolás. Ez azt jelenti, hogy az áru, amit legutoljára szállít ki az adott autó, az legbelülre, míg a legelső címre kért raklapok kívülre kerülnek. Hét órakor indul az első autó, és sorban követi őt a többi. Én a cégvezetővel tartok, aki a kieső címeket intézi a kiszállítások közül.

Na, de mi van a koronavírussal?

Hosszú az út, így rögtön rá is térek az aktuális kérdésre: Mit és hogyan befolyásolt a koronavírus?

„Mi folyamatosan dolgoztunk. Az idősebb munkatársaknak természetesen felajánlottuk, hogy otthon maradhatnak. Volt, aki élt a lehetőséggel, volt, aki nem. Ezenkívül mindenkinek biztosítottunk maszkokat, kézfertőtlenítőt, és az autók takarítására is jobban figyeltünk. Szerencsére a közvetlen érintkezés ebben a szakmában elég ritka, és a vírus alatt szinte 0-ra csökkent, de nyilván

Nagyon nehéz döntés lett volna.” A kiszállítás, bár nem zökkenőmentesen, de rendben lezajlik. Jó érzés látni, amikor a vevő megkapja a várt csempéket és járólapokat. A napom délben véget is ér, bár hozzá kell tenni, mára csak egy kieső cím volt. Na de most jön a feketeleves!

Éjszakai műszak

Öt órakor érkezem a telephelyre. Hétfővel ellentétben, most délután. Bemutatkozom a sofőrnek, aki mellé beülök estére. Végre kipróbálhatom, milyen egy nagy teherautóban utazni. Az első benyomásom: Nagyon magasra kell mászni, de megoldom. Az árut, ami felmegy Budapestre, már bekészítették a targoncások délután. Indulhatunk. Elvileg két címre kell mennünk, de ez majd útközben alakul, mondja a sofőr. „Egy dolog biztos, hogy semmi sem biztos.”

Az autópályán meghallgatom a fuvarozással kapcsolatos alapszabályokat, hogy mennyire kell figyelni a tachográf megfelelő beállítására. Ez az a műszer, ami rögzíti, mikor pihen, illetve mikor vezet a sofőr. Egyhuzamban ugyanis maximum 4 és fél órát vezethetnek. Ezután kötelezően ki kell venniük 45 perc pihenőt. Gyorstalpalót kapok a nemzetközi áruszállítással kapcsolatos szabályokról is. Mennyire résen kell lennie egy teherautó-vezetőnek, mert ha felkapaszkodnak a kocsijára, akkor határátlépéskor bizony sokat kell fizetni. „Ilyen szempontból sokkal egyszerűbb a belföldi fuvarozás. Még akkor is, ha itt is megszabják, hogy például a csokoládét legfeljebb 18°C-on szállíthatjuk vagy, hogy maximum 80-nal mehetünk, hiába bírna többet is a kocsi.”

Este nyolcra megérkezünk az első nagy raktárba, ahol több méter magasan állnak a bekészített csomagok. Hamar feltűnik, rajtam kívül nincs nő az épületben, így amikor a mosdót keresem, már meg sem lepődöm, hogy abból sincs női. A berakodás kemény, fizikai munkának tűnik. Előtte azonban le kell ellenőrizni, minden csomag sértetlen-e, mert, ahogy bekerül az autóba, már a sofőr felelőssége. Gyorsan beigazolódik, valóban semmi sem biztos. Ugyanis itt annyi áru vár ránk, hogy teljesen megtölti a kocsit. Néhány gyors telefon, az éjszakai sofőrök megbeszélnek egymás között, ki megy el a többi raktárba, és veszi fel a nekünk kiírt raklapokat. Gördülékenyen megy minden. Szinte számítottak a hívásra. A hazaúton alig bírom nyitva tartani a szemem. Az autóban egyre több az üres energiatároló doboz, egyre hangosabb a rádiókabaré.

Végül hajnali kettőkor érkezem haza. Elalvás előtt pedig azon gondolkodom, hogy miért nem hallottam még soha arról, miként is működik a fuvarozás. Miért tudom, hogyan készül el az étel, hogyan lesz a gyógyszerből gyógyszer, de arra már senki nem hívta fel a figyelmemet, hogy a koronavírus alatt bizony, nemcsak az egészségügyben dolgozók éjszakáztak, hanem a kiszállítást, árufeltöltést végzők is, hogy én ugyanúgy le tudjam venni a csokoládét a boltok polcairól, mint máskor.

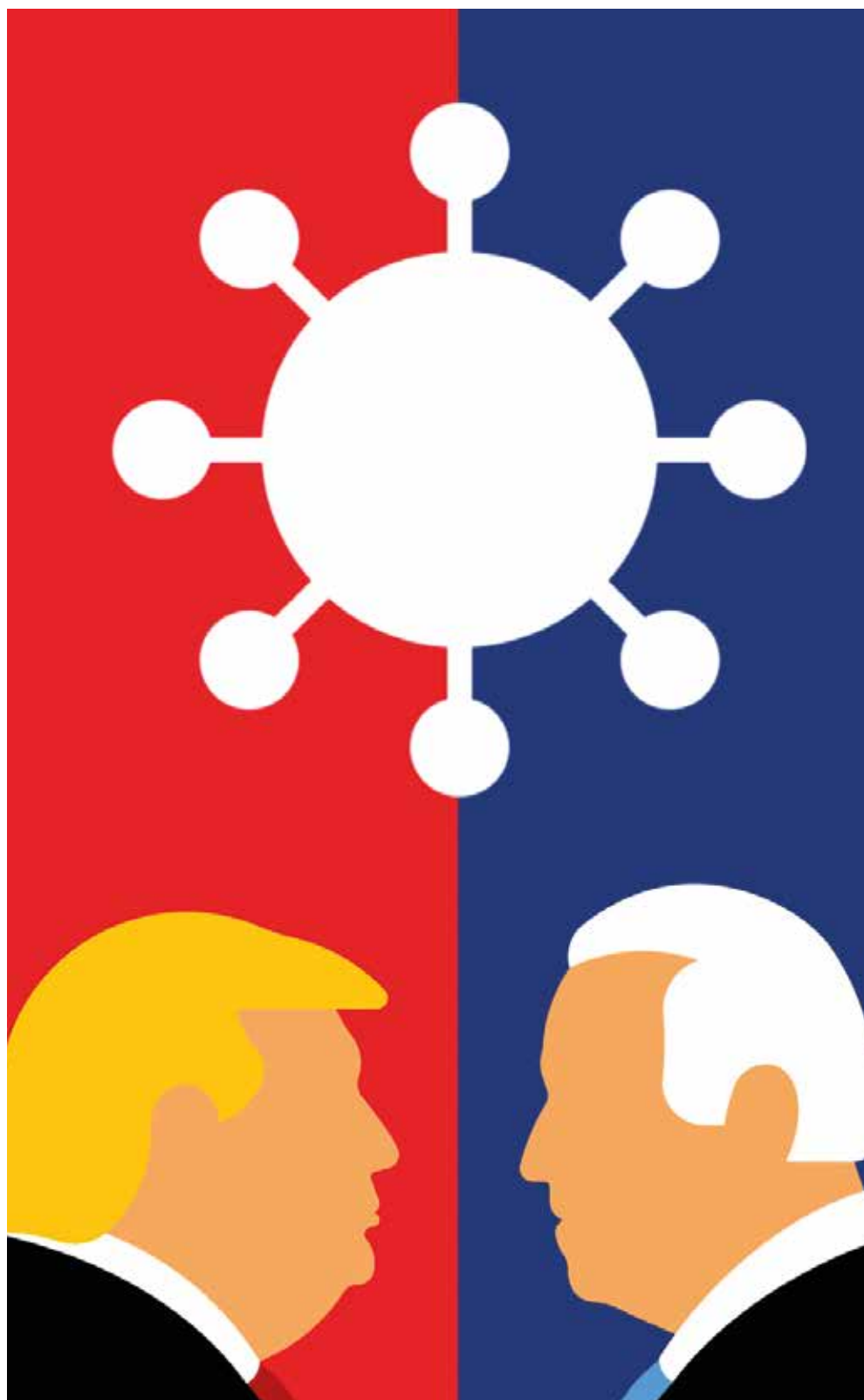
A koronavírus elleni vakcina eldöntheti az amerikai elnökválasztást?

A 2020-as év igencsak eseménydúsnak ígérkezett már eddig is az Amerikai Egyesült Államokban: a koronavírus, a rasszizmus, a gazdasági - és a klímaválság határozta meg az utóbbi hónapok eseményeit. Még egy izgalmas kérdés foglalkoztatja a közvéleményt az idei évben: vajon kit választanak meg az amerikai állampolgárok elnöküknek november 3-án?

KISS ADRIENN,
KONDA NIKOLETT

A járvány mint Trump rémálma

Közel 6 millió igazolt fertőzött, csaknem 200 ezer halálos áldozat – ezek a számok írják le a járványhelyzetet most az Amerikai Egyesült Államokban. A késve bevezetett intézkedések is hozzájárulhattak ahhoz, hogy az USA-ban halt meg eddig a legtöbb ember a koronavírus miatt, és a fertőzöttek száma is itt a legmagasabb. Bár az elnök egy TV-műsorban azt állította, hogy véleménye szerint a vírus idővel el fog tűnni, az aggodalomra ad okot, hogy az intenzív ellátáshoz már hónapok óta szűkösen állnak rendelkezésre a szükséges erőforrások és eszközök. Trump kézenfekvő ötletnek tarthatta, hogy a koronavírus miatt kialakult egészségügyi krízisért és a gazdaság mélyrepüléséért is Kínát hibáztassa, de ez nem bizonyult a legjobb stratégiának a Black Lives Matter mozgalom térhódítása miatt. Az ellenségkép-kreálással

Illusztráció: Pesti Laura

immár nem sokat lehet elérni: a választók bizalma megrendült az elnökben, és sokan megkérdőjelezik, hogy alkalmas-e arra, hogy tovább irányítsa az országot a kialakult válsághelyzetben.

Szavazás levélben?

A nagyszámú megbetegedések miatt a közelgő november 3-ai szavazás is veszélybe került – már ami az elnök véleményét illeti, Donald Trump ugyanis felvetette a voksolás elhalasztásának lehetőségét. A különös ötletet azzal indokolta, hogy az első és a második világháború alatt sem volt levélben szavazás, és ha most mégis így zajlana, akkor csalással terhelt választás lenne a 2020-as. A republikánus politikusok többsége szintén ellenzi a

szavazás e módját. Példaként említik, hogy a júniusi nevadai előválasztáson az egyik megyében a szavazócédulák 17%-a kézbesíthetetlenként érkezett vissza a postához; New York-ban pedig csak jelentős késéssel tudtak eredményt hirdetni.

A levélszavazás-párti demokraták körében aggodalomra ad okot az is, hogy az állami postaszolgálat (USPS) élére nemrégiben Donald Trump a republikánus pártot anyagilag támogató, Louis Defoy-t nevezte ki. A posta régóta küzd pénzügyi gondokkal, kétséges, hogy képesek-e időben kézbesíteni a szavazócédulákat – és az új vezetés nem is igyekszik mindent megtenni ennek érdekében: terveznek fiókbezárásokat, és a nyitvatartási idejük csökkentését. Az USA

képviselőháza a problémák fényében olyan törvényjavaslatot fogadott el, amely 25 milliárdos támogatást biztosítana a szervezetnek, de az elnök szerint ez szükségtelen volt, csupán a demokraták lejárató kampányának a része.

A személyes szavazás ellen szól az is, hogy a szavazókörökben a munkát jellemzően az idősebbek vállalják, akiket a koronavírus miatt az idei évben nehezebb lenne mozgósítani a potenciális megfertőzések veszélye miatt. Ha pedig kevesebb ember látja el a feladatokat egy-egy szavazókörben, akkor nagyobb valószínűséggel fog kialakulni zsúfoltság és hosszú sorok.

Az ellenfél: Joe Biden

Az amerikai Demokrata Párt elnökjelöltje, a 77 éves Joe Biden már eddig is jelentős politikai karrierutat járt be: Barack Obama idején alelnökként, 1973 és 2009 között Delaware államban szenátorként, 1987 és 1995 között a szenátus Igazságügyi Bizottságának elnökeként, 2007 és 2009 között pedig a Külpolitikai Bizottság elnökeként tevékenykedett. Joe Biden a jelenlegi elnök intézkedéseit élesen bírálva úgy nyilatkozott, hogy Donald Trumpgal ellentétben ő az egészségügyi kérdésekben szakértők véleményére támaszkodott volna, így elkerülhető lett volna az a válsághelyzet, ami már kialakult az Egyesült Államokban. A demokrata politikus a gazdaságot is gyökeresen átalakítaná: adóreformot, technológiai forradalmat és új munkahelyeket ígér, anélkül, hogy az állami költségvetés hiányát jelentősen megnövelné. Elemzők szerint Joe Biden tervezett intézkedései negatívan hatnának a tőkepiacra, a tőzsdén pedig egy Biden-elnökségből a megújuló energia, a beruházások és a kereskedelem politikai változásokra érzékeny részvények tudnak majd profitálni; míg Donald Trump esetében pedig a hon- és légvédelem, a tradicionális energiaforrások és a pénzügyi vállalatok papírai fognak majd feltehetően jobban teljesíteni. Biden tervezett intézkedései miatt a republikánusok gyakran azzal vádaskodnak, hogy a demokraták víziója Amerika számára a szocialista állami berendezkedés. A nyár folyamán a közvélemény-kutatások többsége mégis Joe Biden taláta népszerűbbnek a választók körében, bár a novemberi választásokhoz közeledve erősödni kezdett Trump támogatottsága. Mindezt talán a jelenlegi elnök nemrégiben felvázolt tervei is segítették: tíz hónap alatt tízmillió új munkahelyet, további egészségbiztosítási reformokat ígért, valamint azt, hogy Kínából visszatelepítik Amerikába az egészségügyi gyártókapacitásokat.

Kormányzata eddigi eredményei közül felidézte (a gazdaság viszonylag jó teljesítménye mellett) az illegális bevándorlásra vonatkozó politikát, az amerikai-mexikói határon épülő falat, a bíróságokon elért személyi változásokat és a külpolitikában elért sikereket. Utóbbiak alatt a NATO megerősítését, Jeruzsálem Izrael fővárosaként történő elismerését, valamint az Iszlám Állam terrorszervezet és vezetője, Abu Bakr al-Bagdadi, illetve az iráni Kászim Szulejmáni likvidálását értette.

Nagy érdeklődésre tartott számot az is, hogy Joe Biden kit fog alelnök-jelöltnek választani. A Black Lives Matter mozgalom idején talán a legjobb döntést hozta a demokrata politikus Kamala Harris kaliforniai szenátor személyében, a hölgy ugyanis afrikai és ázsiai felmenőkkel is rendelkezik. Sokan úgy gondolják, hogy amennyiben idén alelnök lesz Harris, nem kizárt, hogy a következő, 2024-es választáson már az első afroamerikai nő elnökjelölt lehet az USA történelmében.

Bár egy ilyen jellegű döntés azt mutatja, hogy Biden kiáll a rasszizmus ellen, a szélsőséges megnyilvánulásoktól ő sem tartózkodik, akárcsak Trump. A közelmúltban úgy nyilatkozott, hogy aki a választásokon Donald Trumpot fogja támogatni, az nem fekete.

Az Ábrahám Egyezmény

Augusztus közepén békemegállapodást kötött Izrael és az Egyesült Arab Emírségek az Amerikai Egyesült Államok közvetítésével. Jordánia és Egyiptom után az Emírségek a harmadik olyan arab állam, amely diplomáciai kapcsolatokat létesített Izraellel. Ennek révén gazdasági fejlesztések és befektetések várhatóak a két országban, a közvetlen repülőjáratok révén pedig fellendülhet a turizmus is. A béke lényeges részét képezi, hogy Izrael immár hivatalosan is ígéretet tett arra nézve, hogy felfüggeszti a ciszjordániai palesztin területek bekebelezését.

Hunter Biden – a fekete bárány Donald Trump minden lehetséges módot megragad arra, hogy lejárassa demokrata riválisát, Joe Bident. Hunter Biden, Joe fia már eddig is felbukkant zűrzavaros üzleti és magánélete miatt a kampányban, a republikánusok szenátusi meghallgatást is szeretnének. Hunter nemcsak Ukrajnában keveredett korrupciós botrányokba, hanem Romániában is tevékenykedett: egy ellentmondásos, egyesült államokbeli kapcsolatokkal rendelkező román üzletember, Gabriel Popoviciu tanácsadójaként dolgozott. Popoviciut ingatlanügyletei miatt két évvel ezelőtt hét év letöltendő szabadságvesztésre ítélték. Trump olyannyira elszánt a lejárató kampánnyal kapcsolatban, hogy nem volt rest nyomást gyakorolni ukrán hivatali partnerére sem, Volodimir Zelenszkijre. Egyes hírek szerint arra akarta rávenni Zelenszkijt, hogy Kijev segítsen terhelő bizonyítékokat szerezni Ukrajnában a Biden-család ellen.

Olaj- és gáztermelés a Sarkvidéken

Augusztus közepén az USA kormánya úgy határozott, hogy hat évtized után zöld utat enged a Déli-sarkvidék természetvédelmi övezete alatt található olaj- és gázkészletek kitermelésének. Az Amerikai Egyesült Államok legnagyobb egybefüggő, szinte érintetlen területe alatt, több milliárd hordónyi olajat sejtenek, mialatt a felszín felett több, szigorúan veszélyeztetett állatfaj is a mindennapi életét éli.

KULCSÁR DOROTTYA

Kezdetek

Az érdeklődés a sarkvidék alatt megbújó olaj- és gázkészletek iránt nem újkeletű dolog, már Ronald Reagan is pedzegette, hogy meg kellene indítani az övezet feltérképezését. A Demokrata párt az elmúlt évtizedekben sikeresen blokkolta a terület bolygatását annak

A közéletrovat visszatérő témája ebben a szemeszterben a környezetvédelem lesz. Minden lapszámban beszámolunk egy a természetünk megvédését elősegítő vagy pusztulását előidéző törekvéstről. Ahogy Sir David Attenborough fogalmazott: „Mióta az emberei faj megjelent a földön, kivágtuk, kibányásztuk, felégettük és megmérgeztük a bolygónkat. Ez a pusztítás ma minden korábbinál nagyobb ütemben zajlik”. Tematikus cikkeink célja, hogy rávilágítsunk pusztításunk mértékére és megmutassuk, hogy mi egyszerű individuumok mit tehetünk, hogy bolygónk élővilágát megőrizzük.

természetvédelmi kincseire és az ott élő őshonos állatokra való tekintettel. Donald Trump megválasztását követően azonban ismét felerősödtek a kitermelés megindítását támogató hangok, és 2017-ben a Republikánus többségű Kongresszus jóváhagyását adta a természetvédelmi övezet partmenti részén található másfél millió hold nagyságú terület felparcellázásához. Szakértők szerint a terület Észak-Amerika legnagyobb, máig fel nem tárt olajmezőit rejt.

Érdekeltek az övezetben

A sarkvidék feltárásában számos különböző érdek játszik közre. Az amerikai kormány szeretné az ország olajkitermelői státuszát és piaci részesedését növelni, mialatt biztosítja, hogy Amerika Oroszországtól és a Közel-Keletről függetlenül is elég olajhoz és földgázhoz tud hozzájutni. Nem elhanyagolható szempont, hogy Alaszka is évek óta lobbizik a terület feltárása mellett, mivel az jelentős bevételt jelentene az államnak, és eddig nem látott mennyiségű munkaerőt is tudna foglalkoztatni. Mind Alaszka mind az Egyesült Államok gazdaságának lendületet adna egy esetleges kitermelés, ezért Donald Trump szorgalmazta, hogy mihamarabb nyissák meg a licitet a földparcellák bérleti jogára.

És a természet?

A kitermelést ellenző környezetvédelmi csoportok és demokrata

képviselők hangsúlyozták, hogy abban az időszakban, amikor az emberiségnek a megújuló energiaforrásokra kellene átállnia, új olajmezők megnyitása nem megengedhető. Nem elhanyagolandó továbbá, hogy a klímaváltozás által súlyosan veszélyeztetett jegesmedvék és Grant karibuk is ezen a területen élnek. A 2017-ben elfogadott törvény szerint helyzetük várhatóan tovább romolhat, hiszen 2024-ig az amerikai kormány 2-szer 400 ezer holdnyi terület bérleti jogának árverezését engedélyezte. Nemcsak a kitermelés általi bolygatás, hanem annak további következményei úgy, mint fény és zajszennyezés is veszélyeztetik a Sarkvidék egyedülálló élővilágát.

Hova tovább?

Kérdéses, hogy mekkora érdeklődés várható a bérleti jogok iránt az energetikai cégek oldaláról. A területen szeizmikus feltérképezést utoljára az 1980-as években végeztek, a mai felszerelésekhez képest kimondottan fejletlen technológiával, ezért a potenciális érdeklődők csak spekulálni tudnak, hogy pontosan hol és milyen mennyiségű olaj található. A vállalatok helyzetét tovább bonyolítja, hogy egy sikeres licit esetén is hosszú éves pereskedésre lehet számítani különböző környezetvédelmi csoportok ellenállása miatt.

A projekt megvalósulása azonban nagyban függ a következő elnökválasztás eredményétől.

Céljainkhoz sárgaköves út vezet...

... csak legyen elég kitartásunk végigsétálni rajta

Kocsán Petra, 29-szeres magyar válogatott, műszaki menedzser hallgató mesélt a lapnak a labdarúgás és saját élete összefonódásáról és az ebből származó kihívásokról, lehetőségekről. Petra az élő példa arra, hogyan szolgáljon bennünket minden egyes órányi befektetett munka.

SZATNIK GERGŐ

Mesélj az első egyetemi félévedről, hogyan élted meg a sok új és a „rég” foci találkozását?

A foci és a sulis mindig is együtt volt jelen az életemben, és az egyetemre már a középiskolai tapasztalattal érkeztem, ezért könnyebben vettem az akadályokat. Emellett nagy segítség volt, hogy a reggeli, edzésidőben lévő órákat később is bepótolhattam. Persze nekem is meg kellett szoknom az új helyet, többet kellett utaznom is, de ezt is sikeresen vettem.

Mi alapján döntöttél a BME GTK mellett?

A labdarúgásban nagyon sokan úgy döntenek, hogy sportolói karrierjüket abbahagyva is edzőként vagy sport-szervezőként, testnevelő tanárként tevékenykednek tovább, de én úgy voltam vele, hogy ha egyszer a focit abbahagyom – remélem jó sok idő múlva – akkor szerettem volna valami teljesen más dologgal foglalkozni. Így esett a választás a GTK-ra. Azon belül pedig a műszaki menedzser szakot találtam érdekesnek, sok jót hallottam róla, és pozitív volt számomra, hogy mindenből tanulok egy kicsit, a műszaki, gazdasági életből egyaránt. És engem érdekel pont mind a kettő, szeretek sok mindenről

Fotó: Móricz Szilvia

tanulni, és úgy gondolom, hogy ez a szak erre lehetőséget ad, egyesíti.

Az egyetem támogatása miben nyilvánul meg?

Az egyetemre kerülés után sem változott meg az a felfogásom, szokásom, hogy próbálok jól tanulni és jól sportolni is. Nem az a célom, hogy csak „meglegyenek” a tárgyak, minden félévben négyes-ötösre teszem a szintet, és ebben sokat segít a kedvezményes tanulmányi rend. Minden félévben beadom a kérvényt, és el is szokták fogadni. Ilyenkor a vizsgákat, dolgozatokat viszonylag rugalmasan át tudom ütemeztetni a nekem megfelelő helyre, hiszen sok edzőtáborban kell részt vennem év közben is. A gyakorlati órákon sem olyan szigorú a jelenléti ív, mert tudják, hogy később úgy is bepótolom, és így ösztöndíjat is kapok.

Mit gondolsz, a futballhoz tehetség, kitartás vagy harmonikus csapat kell inkább?

Szerintem mind a három! Az élsport nagyon sok összetevős. Láttam én már életemben olyat, aki felettébb tehetséges volt, de kitartása semmi, és nem vitte semmire. Úgy gondolom, hogy mindennek összhangban, párban kell

állnia. Na, nem hátrány, ha egyikből-másikból több van, de tényleg mindennek passzolnia kell a sikeres sportélethez.

Nemrég lettél MTK-ás, hogyan telt az első pár hét az új csapatban?

A Ferencváros csapatában játszottam nyolc évet, ott is nőtem fel, éppen ezért nehéz volt a váltás. Jó pár éve már a magyar élvonalban ez a top kettő csapat, ennek megfelelően a rivalizálás már kialakult a két közösség között, és én épp átigazoltam. Azt tudom elmondani, hogy pozitívan csalódtam, nyilván más szemmel látod, amikor ellenfélként tekintesz a játékosokra, meg más mikor már a csapattársaid. Most a korábbiól eltérő impulzusokat is kapok, és kicsit különbözőbb életet is élek, s mindez pozitívan hat vissza rám, nagyon jól fogom fel az új helyzetet.

Mennyire érzed saját felelősségednek a csapat eredményét?

Az idei év harmadik döntője után kerestek meg az MTK-tól, igazából már nagyon régóta szerettek volna leigazolni. Ez egy játékost felemelő érzéssel tölt el, ha számítanak rá, várják tőle az eredményt és hogy húzza a csapatot, amihez egyébként a bizalmat abszolút

érzem is. Mindez jó hatással van a teljesítményemre, amit pedig szeretnék majd a szezon során gólokban, gólpasszokban kifejezni. Úgy érzem tudok segíteni a csapatnak és azokat a visszajelzéseket is megkapom, amik ezt meg erősítik.

Csatárként a való életben is szereted a kezdedbe venni az irányítást, és a megfelelő döntéseket magad meghozni?

Húha, én elég nehéz személyiségnek tartom magam, amiben nyilván benne van az, hogy régóta, tizenhárom éves korom óta önálló életet élek, és magamra vagyok utalva, persze hétvégén vagy szünidőben hazamegyek, és kapok támogatást, de nem olyan, mint amikor mindennap látja valaki a családját tizenévesen. Ebből kifolyólag egészen magabiztos vagyok, szeretem megtervezni a napjaimat, heteimet, és irányításba venni az életem, pont úgy, mint a pályán.

A következő évekre mit tervezel, és milyen úton haladsz, hogy megvalósuljanak a terveid?

Az új csapatommal szeretnék bajnokságot nyerni és BL-indulási jogot kiharcolni. Ahol is célom a Bajnokok Ligája csoportköréből egy magyar csapattal továbbjutni. Ezután mindenképpen szeretném magamat külföldön kipróbálni úgy, hogy van egy biztos tanulmányi háttér, a diploma a kezemben, „foci oldalról” pedig a lehető legmagasabb szintre szeretném felépíteni magam, kész játékosra, ami talán 24-25 éves koromra alkalmas lesz, és neki vághatok a külföldi életnek. A játék és a lehetőség vonz inkább, nem pedig a kinti élet, mivel nagyon szeretem a családomat, és ezért nem szakítanám meg huzamosabban a kapcsolatot velük. Időtartamot nem tudok mondani. Lehet, hogy egy év után azt mondom, nem éri meg távol lenni, és akkor hazajövök, ha pedig jól beválik, akkor igazából, amíg az életkorom vagy egészségem engedi, addig szeretnék focizni külföldön, és kihozni magamból a maximumot.

Utolsó időpontos záróvizsga és Bajnoki tétmeccs ugyanazon a napon, hogy döntesz?

Jaj, ez nagyon nehéz... Én úgy gondolom egyébként, hogy a bajnoki döntőt választanám, és azért, mert szükséges bajnokságot nyerni, hogy BL-ben induljon egy csapat. Ezek a legfontosabb meccseink a szezonban, amiket én nagyon kedvelek, és a pályán szeretném segíteni a csapatomat. Szóval elsősorban élsportoló vagyok, de minden erőforrásomat bevetném, hogy elkerüljem ezt a kellemetlen helyzetet.

Amiért büszkéek vagyunk rá:

- 2015/2016 Nb1-es Magyar Bajnok – Az év fiatal játékosa
- 2015/2016 Magyar Kupa győztes
- 2016/2017 Magyar Kupa győztes
- 2017/2018 Magyar Kupa győztes
- 2018/2019 Magyar Kupa győztes
- 2018/2019 Nb1-es Magyar Bajnok és a góllövőlista ezüstérmese
- 29-szeres magyar válogatott

Újabb lépés az önvezető autók felé

Nagyobb eséllyel kerülhetik el az önvezető autók a baleseteket, ha amerikai kutatóknak sikerül továbbfejlesztelniük nemrég létrehozott rendszerüket, mellyel a sáskák agyának, illetve látásának rendszerét próbálják meg leutánozni. A rajban repülés működési elve lenne az autók kooperációjának kulcsa?

BENDA BIANKA

Az önvezető autók tömeges elterjedésének ma még leginkább leküzdhetetlennek tűnő része a biztonságos működés. Arra már egy jóideje alkalmas a technika, hogy A-ból B-be eljusson emberi beavatkozás nélkül, amennyiben nincsenek váratlan történések, például más járművek az út során. A valós közlekedés azonban nem ilyen. A cél, hogy a járművek az emberi vezetők szintjén, de inkább még azoknál hatékonyabban is

képesek legyenek például az ütközések elkerülésére. Ennek elérése érdekében a kutatók igen változatos területeken keresik a megoldást a problémára. Kézenfekvő a természetben is vizsgálódni, a Pennsylvániai Állami Egyetem tudósai például sáskák agyát vizsgálják. A Nature Electronics szaklapban megjelent tanulmányban amellet érvelnek, hogy a sáskák a rovarok között egyedülállóan jól navigálnak nagy tömegben is. Ennek hátterében egy látóneuron (Lobula Giant Movement Detector, LGMD) áll. Annak segítségével képesek arra, hogy ne ütközzenek egymásnak még akkor sem, ha épp egy 80 milliós rajban repülnek egyik helyről a másikra – számol be a kutatásról az Interesting Engineering. Ez az idegsejt a kulcsa annak, hogy az állat a közelben lévő méretének monitorozásával egyfelől érzékeli a köztük lévő távolságot, másrészt a társak repülési sebességét, és összehasonlítja azt a sajátjával. Mivel a sáskák összetett szeme miatt már eleve meglehetősen nagy látószöggel rendelkeznek, ezek a tényezők elegendőek ahhoz, hogy elkerüljék az egymással való szükségtelen kontaktust. Az LGMD által adott reakció ugyanis túl közeli helyzetben arra készíti az állatot, hogy megváltoztassa repülése irányát. Az amerikai tudósok most ezt a biológiai rendszert próbálják minél valóságghűbben előállítani. Ehhez egy 0,001–0,005 milliméter nagyságú, a fény érzékelésére szolgáló receptort sikerült egy kis memóriaplakára ültetniük. A megoldás korábbinál kisebb és kevesebb energiát fogyasztó modult és szenzorokat eredményezett, ami a fejlesztők szerint hatékonyabbá teheti az önvezető autók számára a balesetek elkerülését. Az első tesztek során az új rendszerrel felszerelt önvezető autó már képes volt érzékelni, hogy baleset fog történni, ám a szenzorok korlátozott képességei miatt egyelőre nem tudta helyesen eldönteni, hogy melyik irányba kellene manővereznie ahhoz, hogy elkerülhesse a csattanást. A rendszer fejlesztése most ezen a területen folytatódik tovább.

Fotó: Szlávik Orsolya

Csúsztatva, nem törölve

Brain Bar 2020

Noha a jelen nem annyira vidám és motiváló (bár kétségtelenül mozgalmas és történelmi jelentőségű), a jövő témájában elmerülve lelhetünk izgalmas témákra. A megváltozott körülményeket és a biztonsági szempontokat szem előtt tartva a Brain Bar szervezői augusztus 5-i közleményében bejelentették, hogy a 2020-as jövőfesztivált az eredeti, júniusi időpont helyett online rendezik meg szeptember 15-17. között.

BENDA BIANKA

Új időpontban, ingyenesen és online követhetik az érdeklődők a hatodik Brain Bar jövőfesztivált. Az idén Reboot! azaz újrakezdés címet viselő rendezvény célja, hogy magas szintű tudással segítse a közönséget a koronavírus utáni világban. 2020. szeptember 15-17. között bárki megtekintheti a legnagyobb nemzetközi és hazai elmék előadásait, beszélgetéseit és vitáit a Brain Bar Facebook oldalán élőben streamelt eseményen. A válság számos aspektusát körbejáró előadások mellett a Brain Bar idén is a jövő legizgalmasabb álláslehetőségeivel várja az érdeklődőket: a Future Jobs virtuális karrierexpón a következő nemzedék szakembereit keresik, elsősorban kommunikációs, marketing, műszaki

és analitikai területeken. A korábban bejelentett vendégek mellett számos magyar szakember is csatlakozott a Brain Bar előadóinak csapatához, mint például a háromszoros olimpiai bajnok úszónő, Hosszú Katinka. A magyar előadók táborát erősíti a Visage Model Management ügynökség alapítója, Kajdi Csaba is, aki az elmúlt években a magyar közösségi média egyik legmeghatározóbb alakja lett, valamint Vas Alexa Zsófia, a Low-Cost Robotics alapítója, aki gyermekek számára tervez 3D-nyomtatott művétagokat. Tiszteletét teszi Karacs Attila, K1-es Európa-bajnok, a TEK közelharc- oktatója is, aki megcáfolja az önvédelemmel kapcsolatos legismertebb tévhiteket. A jövő bankolási trendjeiről mesél majd Takács Domokos, az OTP Banktól. Demkó Attila biztonságpolitikai elemző, a Máglyatűz című bestseller szerzője arról beszél majd, hogy ideje szembenézni a kölcsönös gyanakvással és félelmeinkkel, hogy közösen tegyük újból nagygyá a régiót. A Brain Bar 2020 egyik legforróbb beszélgetése minden bizonnyal az lesz, amikor Moldován András sertésmogul és Bergovecz László, a Magyar Vegán Egyesület elnöke egyebek mellett a helyes állattartásról és az állatvédő aktivistákról társalognak majd.

Számos nemzetközi sztárvendég előadását is nyomon követhetik az érdeklődők. A jövőfesztiválon olyan szakemberek szólalnak majd meg, mint David Sloan Wilson, a világ legismertebb evolúcióbíológusa, aki a hit és tudomány közötti, évszázadok óta mélyülő árkot készül betemetni, vagy Aliya Hamid Rao szociológus, aki a nemek közötti egyenlőség témáinak, valamint a nemi szerepek változásainak szakértője. Agyunk működését ismerhetjük meg részletesebben Dr. Hannah Critchlow fiatal agykutatótól, illetve Európa jövőjéről, várható válságokról, veszélyekről és megoldásokról tart majd előadást David Engels történész. Mi történik, ha a járványok és a geopolitika találkoznak? Melyek is valójában a legnagyobb fenyegetések a bolygón? Robert C. Castel elárulja, hogyan tudnak társadalmaink szembenézni a jövő biztonsági kihívásaival. Ebben az évben úgy döntöttek a szervezők, hogy elérkezett az idő, hogy egy friss hanggal erősítsék a Brain Bar házigazdáinak csapatát. Több száz jelentkezőből választották ki Tayssir Khalfallah-t, aki a beharangozó szerint nem fél feltenni a legélesebb kérdéseket sem, hogy a legtöbbet hozza ki egy Brain Baros beszélgetésből. Az idei fesztiválra előzetesen megvásárolt belépőjegyek automatikusan érvényesek lesznek a 2021-es Brain Bar rendezvényére, vagy 30 napon belül visszaválthatók.

Tizedszer is Budapest100!

Tíz évvel ezelőtt voltak, akik a kíváncsiságtól vezérelve gondoltak egy nagyot, és betekintést biztosítottak százéves házak kapuin az érdeklődő közönségnek. Az esemény sikerén felbuzdulva a rendezvény sorozattá nőtte ki magát, amely jubileumát szeptember 19-20-án ünnepli a Kortárs Építészeti Központ, azaz a KÉK jóvoltából. Ahogy eddig mindig, idén is számos épületbe juthatnak be az érdeklődők, ahogy programlehetőség is akad bőven.

A Budapest100 egyik projektvezetőjével, **Klaniczay János** építésszel beszélgettünk.

BENDA BIANKA

Melyik volt a legkedvesebb épületed az évtized Budapest 100-ai kapcsán és miért?

Fotók: Freisinberger Kristóf

Mivel én három éve vagyok a rendezvény egyik projektvezetője, némi önkénteskedés után 2015 óta látogatom a programot rendszeresen, így ebből az időintervallumból választanék, még ha ez egy szinte lehetetlen döntés, mert az elmúlt években közel 500 épületet nyitottunk meg, és mindegyik a maga módján csodálatos. Nagyon szerettem tavaly az Attila út egy klasszikus Budapest100-as épületét, ahol a házigazda 90 éves nagymamát építész unokája szervezte be, hogy pincétől padlásig bemutassa a hét emeletes házat gyalog, napi kétszer a hétvége folyamán. Azt a lakóközösséget a zuhogó eső sem tántorította el még a pikniktől sem.

Hogyan festené le ezt az évtizedet a programot illető számokkal?

A kerek évfordulónkra eljutottunk odáig, hogy évente kb. 15 ezer látogatót mozgattunk meg, 150 önkéntes munkálkodik a szervezéssel, akiknek az életkora a gimnáziumi évektől szór egészen a nyugdíjas korosztályig. Összesen 1361 épület történetét kutattuk ki. Idén rekordmennyiségű, 60 ház jelentkezett a bemutatkozásra, ennyi még sosem volt egy évben. Az idei program remekül jellemzi az elmúlt tíz évet számokban, ugyanis idén van 200 éves házunk is, és frissen átadott új társasház is, illetve van olyan házunk, ami önkéntes útján először csatlakozik, de egy olyan notórius visszatérőnk

is, ahol már negyedszer nyitnak ki a hétvégére. Akad olyan is, aki az első, 2011-es eseményen is bemutatkozott, és most a jubileumra visszatért. Ez jellemzi a Budapest100 eszmeiségét, hogy sikerült átadni az üzenetet, hogy lakóközösségekben élni jó, és az épített környezetre való odafigyelés egy sokkal jobb eszköze a közösségépítésnek, mint a lakógyűlés intézménye.

Hogyan változott az érdeklődő közönség az évek során?

Mindig is volt egy szakmai, épített környezet iránt érdeklődő közönségünk, akik a kezdetek óta lelkes bázist alkotnak. De érdekes, hogy kialakult egy másik réteg, akik külön kérdezik, hogy mikor lesz már a következő Budapest100, mikor lehet már megtudni magukat a programokat. Valahogy azon a hétvégén szembe-tűnően sok csoportot látni a fővárosban, akik a programfüzetünkkel a kezükben róják az utcákat. Idén talán máshogy fest majd a kép, kevésbé reprezentatív, hiszen applikáció fogja majd segíteni a résztvevőket. De elmondható, hogy vannak azok a fanatikusok is, akik már a kitűzött dátumot megelőzően feltérképezik a helyszíneket, és körbemustrálják a bejárható házak környékét, hogy kiválasszák a tényleges programnapj állomásait. Már a gimnáziumok is felfigyeltek az ingyenes lehetőség nyújtotta kulturális kikapcsolódásra, így sok diákkal

találkozunk akár csapatunkon belül, önkéntesként, akár látogatóként, mindamellett, hogy ne feledkezzünk meg az építész hallgatókról, a szociológusokról vagy a várostörténészekről sem. Viszont fontos megjegyezni, hogy a célközönségünk nem a több ezer látogató, sokkal inkább, elsősorban maguk a lakók. A célunk az, hogy ők maguk meglássák, hogy milyen érdekes is a saját házuk – és erről a látogatók érdeklődése és figyelme győzi meg őket.

Várható a programsorozatnak folytatása?

Abszolút igen, ennyi év után már szemmel látható, hogy a programsorozat különböző irányokba kezd fejlődni. Két héttel az idei rendezvény után tartjuk meg a Csepel Művekben a Nyitott Gyárak Hétvégéjét a tavalyi sikeres debütálás után újra. Jövőre tervezünk egy hagyományos Budapest100-at tavasszal, de még nem tudjuk mi sem, hogy milyen tematika mentén, mert majd az idei zárása után kezdünk vele foglalkozni. A gyakorlatot megtartjuk területi vagy tematikus megközelítéssel. Viszont 2021 őszén, a Budai várnegyedben fogunk csinálni egy adaptációt, kifejezetten a várfalon belüli polgárváros lakóival, egy sokkal lokalizáltabb, koncentráltabb helyszínt mutatunk majd be. Európa-szerte vannak a miénkhez hasonló kezdeményezések, Gyergyószentmiklóstól Spanyolországig, melyekben szakértőként veszünk részt egy nemzetközi program, az URBACT keretein belül a KÉK és az Újbudai Önkormányzat összefogásában.

Kiknek jó az önkénteskedés a programban, és miért? Mennyi ráfordított időt igényel a jelentkezőtől?

A gimnazisták számára az önkéntes programunk által közösségi szolgálat órákat tudunk igazolni, mely mára az érettségi egyik előfeltétele. Az igazolás nemcsak nekik kedvező, ugyanis az egyetemisták is felhasználhatják ezt különböző tanulmányi vagy demonstrátori pályázatok benyújtásánál, esetleg ösztöndíjak igénylésénél. Kissé túlozva azt mondhatnám, hogy annyi időt szánjon rá a jelentkező, amennyi csak van neki! Az idei év nagyon felkavarta a megszokott menetrendünket. Hagyományos esetben, ahogy jövőre is tervezzük, december végén – január elején van az önkéntes jelentkezés, ahol már dedikáltan feladattípusokra lehet jelentkezni, úgy, mint kutatás, fotózás, fordítás vagy programszervezés. A feladatok intenzitása kategóriánként változó, a kutatás majdhogynem rögtön kezdhető, mert megvan a házlista; a programszervezés kicsit nehezebb kihívás a lakók felkeresésével, a kapcsolatfelvétellel: ez inkább hullámszerű időráfordítást igényel. Összességében azt mondhatom, hogy ha valaki heti két óra szabadidőt rá tud szánni a Budapest100-ra, az már fantasztikus.

Az idei év középpontjában a (lakó)közösségek állnak. Hány közösség jelentkezett, milyen területi megosztásban?

Milyen közös jellemzőjük van, akár Budapest társadalmára nézve?

Idén 60 ház nyitja meg kapuit, melyek között intézmények is szerepelnek, azonban semmilyen speciális területi megosztás nem jellemző rájuk, teljesen vegyes a felhozatal, a belvárostól Újlipótvárosra át sok a jelentkező, de nem maradhat el Zugló, a Wekerle-telep vagy a Budai hegyek sem. Nem tekinthetünk el azonban a tényről, hogy a lakóközösséghez társasházak kellenek, így Pest felülreprezentált, ahogy a korábbi években is. Ami a közös jellemzőt illeti, ezek az emberek meg szeretnék nyitni a házukat, szeretnék megmutatni, hol élnek. Az általunk kiírt pályázatban annyi kikötés volt, hogy olyan házak jelentkezzenek, ahol legalább 3 lakó összebeszélt. Persze volt, aki kijátszhatta ezt a feltételt, mondván, hogy ő egyedül lakik az egész házban, mert történetesen egy villáról van szó, természetesen jóváhagytuk a jelentkezését. De a legtöbb helyen már egy relatíve létező közösség nyújtotta be pályázatát, vagy önkénteseink mozgósították saját szomszédjaikat, mert mindig is szerettek volna ismerős terepen kipróbálni magukat. A 2020-as jelentkezői szám nem eléggé átfogó mennyiség Budapest társadalmára nézve, azonban az elmúlt tíz év eredménye már annyiban reprezentatív, hogy minden évben össze tudunk hozni egy olyan fesztivált, ahol közel 50 épület kinyit. Ez már mutatja, hogy van a budapestiekben nyitottság. Érdekes és nagyon jó látni, hogy van egy aktív réteg, akik szeretnék elérhetővé tenni a házukat, és észrevenni az értékeit, míg van egy másik réteg, akik az előbbi értékekkel nem foglalkoznak, viszont amint van lehetőség részt venni az

eseményen, rögtön bekapcsolódnak a diskurzusba, mint látogatók. Sajnos a bejárható épület maximum leginkább egy pénzügyi kérdés, házként nyomtatunk programfüzetet, molinót, kutatási anyagot. Az önkéntesek száma és energiája is véges: ötven-hatvan ház az ideális.

Hogyan befolyásolta a közösségek hozzáállását a programhoz a vírushelyzet?

Volt visszalépő vállalkozó, amit messze-menőig meg is értünk, akár a vírushelyzetre, akár az időpontváltozásra hivatkoztak. Voltak, akik bizonyos programtípusra mondtak nemet, mást viszont továbbra is vállaltak. Voltak olyanok is, akik létszámkorlát mellett vállalták a további részvételt. Mi, szervezők magunktól is állítottunk egy bizonyos létszámstopot, amit önkénteseink az ajtónál fognak figyelni házspecifikusan, hogy biztosított legyen az adott légtérben való távolságtartás. Házon belül a maszk viselése mindenhol kötelező lesz. Illetve mindig van B tervünk, ha esetleg úgy alakulna a helyzet, már dolgozunk rajta, hogy hogyan lehet megvalósítani a programok jelentős részét az online térben ugyanúgy a kitűzött hétvégén. Mert most már muszáj, hogy legyen jubileumi Budapest100, ez egyszerűen nem maradhat el, másodszorra már megszakadna a szívünk!

Melyik program a kedvenced az idei, jubileumi palettáról, és miért?

Nagyon közel áll a szívemhez az újbudai blokk, a BME-hez közeli Bartók Béla úton is van négy elérhető házunk, és többek között a KÉK is egy külön programmal készül, mint közösségi

iroda. De nem hagyható le a felsorolásból a Budafoki út csodálatos francia udvaros épülete sem.

Mit gondolsz róla, 100 év múlva a mai házak milyen képet festenek majd magukról?

Érdekes kérdés, mert ahogy említettem korábban, van idén átadott lakótömbünk is a felhozatalban, az újpesti Panoráma Lakópark. Itt azért okoz némi fejtörést, hogy milyen történetekkel tudjuk szórakoztatni az ide érkező kíváncsiskodókat. Egy évtized múlva nem tudni még, hogy mi fog történni a klímaváltozás vagy az emberi társadalom szempontjából. Budapest egy agilis természetű város, ami a változást jól le tudja követni bármilyen irányú legyen is az, hiszen ezt már megtette a 20. század hányatatott éveit során is. Bár vannak folyamatos problémák, olyan szerkezetek, társadalmak és épített környezet alkotja az egészét, ami egy folyamatos fejlődés mentén halad előre. Biztos vagyok benne, hogy száz év múlva érdekesek lesznek az idén épülő házak, bizonyos szociokulturális szempontból, izgalmas lehet majd a vírushelyzetre, a társadalmi szituációra való reflektálása, akár a kevés közösségi térrel. Erre jöhet majd akkor reakcióként, hogy de hát a tervezés maga öt évvel korábban kezdődött, mikor is a csekély közösségi tér oka az ingatlanspekuláció volt. Ezek a történetek ugyanúgy a ház részét képezik majd, minthogy ma érdekes nekünk, hogy bizonyos kapuk azért ilyen szélesek, mert hajdanán kocsibeállóként is szolgáltak, és

biztosítani kellett a megfordulás lehetőségét az udvaron a szekérnek, ami ma már elképzelhetetlen.

Mit gondolsz róla, lenne érdeklődés építkezések látogatása iránt is, természetesen a munkavédelmi előírások szigorú betartásával?

Maximálisan állíthatom, hogy igen, viszont az már nem a Budapest100 hatásköre. A Kortárs Építészeti Központban, a Városi Séták projekt keretein belül szoktunk ilyeneket szervezni néha szakmai alapon, ha témába illő helyszínt találunk. De izgalmas lenne egy "Budapest 99", a még pont el nem készült ingatlanok kapcsán. A probléma forrása lehet, hogy a sajtónyilvánosságot nem kedvelik egy építkezésen, ami egyébként többnyire munkaterület, és ezért veszélyes is. Érdeemes lenne rajta gondolkodni abból a szempontból, hogy ezáltal közelebb kerülhetne a szakma a városlakókhoz, így az épületekhez is.

Kulturális Örökség Napjai

A szóban forgó hétvégén nemcsak a Budapest100 házai tekinthetők meg, hanem a Kulturális Örökség Napjai (KÖN) révén is több épület válik szabadon látogathatóvá. Aki tartalmas napot töltene a fővárosban, gondos előretervezéssel rengeteg élménnyel gazdagodhat az épített környezetet illetően. A programok az alábbi oldalakon érhetőek el: www.oroksegnapok.gov.hu és www.budapest100.hu.

A Guinness-rekord

Díjakat szemlélő sorozatunk első szereplője egy olyan kitüntetés, amit elméletben bárki kiérdemelhet, feltéve, hogy valamilyen különleges és egyedülálló dologra képes és persze le tudja szurkolni a hitelesítéshez szükséges nem csekély összeget. De mi is ez a Guinness-rekord?

LKG

A Guinness Rekordok Könyve a világ legnagyobb rekordgyűjteménye, amely olyan nemzetközileg elismert és hitelesített rekordokat jelentet meg, amelyek az emberi teljesítőképesség vagy a természet szélsőségeiként jönnek létre. Az egész történet egy vadászattal kezdődött. 1951 novemberében Sir Hugh Beaver, a Guinness Sörgyár igazgatója Délkelet-Írországból ment vadra barátaival, akikkel arra lettek figyelmesek, hogy számos aranylile kifogott rajtuk. A madarak ugyanis olyan gyorsan repültek, hogy a vadászok képtelenek voltak eltalálni őket. Szállásukra visszatérve eltűnődtek, vajon mekkora sebességgel repülhetett az aranylile és felvetődött az a kérdés is, hogy a golyókat elkerülő, villámgyors szárnyas vajon Európa

leggyorsabb madara-e. A jelenlévők közül páran megjegyezték, hogy szerintük a skótfajd még az aranylilénél is gyorsabban repül. Beaver hirtelen ráeszmélt, hogy minden bizonnyal nem ők az egyetlen társaság, akik hasonló kérdésekben megfelelő információ forrás hiányában nem tudnak dűlőre jutni. A sörgyáras elképzelte Írország és Nagy-Britannia több mint 84 ezer kocsmáját, ahol a dohányfüstben söröskorsók körül ülő ivócimborák bizonyára hasonló kérdésekre várják a választ, és elhatározta, hogy kiegészíti az elmélkedőket.

A Guinness igazgatója 1954-ben találta meg a megfelelő embereket a feladatra: egy ikerpárt, Ross és Norris McWhirter-t. Az ikrek egy ügynökséget működtettek Londonban, amely tényekkel és statisztikai adatokkal látta el a napilapokat, folyóiratokat

megindulhatott a közös munka. Ne felejtjük el, hogy még évtizedekkel a Google előtt vagyunk, így egy ilyen feladat jóval több erőfeszítést igényelt, mint manapság! A McWhirter ikrek mellé verbuvált kis csapat alig tizennégy hét alatt állította össze a könyv anyagát. A megfeszített munkatempó heti 90 órát igényelt, amelybe a hétvégék és a munkaszüneti napok is beletartoztak. Az adatokat végül sikerült tisztázni és rendszerezni, 1955. augusztus 27-én pedig elkészült a Guinness Rekordok Könyve, amelyet mindössze 5 shillingért lehetett megvásárolni. A könyvből 50 ezer példányt nyomtak, amelyet a vevők gyorsan elkapkodtak. Az érdeklődés olyan nagy volt, hogy a könyv 1955 karácsonyára igazi bestseller lett. Norris és Ross egyébként legtöbbször nem konkrét adatokat kértek a szakértőktől, hanem az általuk összegyűjtött infor-

A kezdeti kiadások elsősorban az ember által felállított rekordokra fókuszáltak. Elsősorban olyan versenyek eredményeit publikálták, mint a súlyemelés vagy a tojásdobálás. A könyv összeállítói igyekeznek csak hitelesített rekordokról beszámolni. 1955 óta szinte minden évben megjelenik az új kiadás frissített adatokkal. Sorra jelentek meg más országokban is: 1956-ban New Yorkban, 1962-ben franciául, 1963-ban németül, 1989-től már magyarul is, ekkorra már 35 nyelven 262 kötet látott napvilágot. 1974-re már a Guinness Rekordok Könyve maga is bekerült a rekordok közé 23,9 milliós példányszámmal.

Rekordokból mi, magyarok sem szenvedünk hiányt. Az Aranycsapat 12. tagjaként aposztrofált Szepesi György például azzal került be a világ legjobbjai közé, hogy ő volt a világ leghosszabb időn át tevékenykedő sportriportere. A 2005-ös Magyarország-Argentína barátságos futballmérkőzésnek csaknem napra pontosan hatvan évvel azután lehetett a rádiós szakkomentátora, hogy az 1945-ös

Kenyeres Péter és Tamás 2011 áprilisától 133 országból 11 345 különböző rendszámtáblával rendelkezik, amelyeket 1990 óta gyűjtenek. Gyűjteményük legrégebbi táblája az Osztrák-Magyar Birodalomból, körülbelül 1900-ból származik.

A legnagyobb mackógyűjteményt, mely 20 367 elemet foglal magába, Arnóczki Istvánné birtokol Harsányban. Gyermekként Arnóczki szegénységben nőtt fel, és soha nem volt saját mackója. Az volt az álma, hogy legyen egy, amelyet éjszaka átöllehet. Huszonéves korában, 1978-ban vette meg első mackóját, onnan pedig már nem volt megállás. Szintén rekorder volt a dinnyési várpark, melynek különlegessége, hogy a parkban ma már csak romokban létező középkori magyar várak kicsinyített eredetijei láthatók, amelyek rekonstrukciós elképzelések alapján készültek el, meghozzá az eredeti anyaghasználatával.

Biztos a legtöbb elérhető rekordot már kipipálta valaki más – gondolhatjuk a könyvet lapozgatva. Akkor gyűjtsünk valami igazán meghökkentőt, mondjuk tömegközlekedési cégek nyakkendőit! Azt még úgysem csinálta senki. Vagy mégis? A csúcsot Gara Kálmán állította fel, aki a legnagyobb gyűjteményt rakta össze tömegközlekedési vállalatok egymástól különböző nyakkendőiből. A férfi több magyar és külföldi közlekedési társaságtól gyűjtött nyakkendőket, így összesen 104 darabbal büszkélkedhet. A rekorder gyűjtemény megtekinthető a DKV Zrt. Salétrom utcai Közlekedéstörténeti Emlékszobájában.

A Beavert és vadásztársait foglalkoztató kérdésre, miszerint az aranylile vagy skótfajd a gyorsabb, végül az 1989-es Guinness Rekordok Könyvében született meg a válasz: „Britannia leggyorsabban repülő vadon élő madara a skótfajd, amely szélcsendes időben, rövid ideig akár 92,8-100,8 km/h-s csúcsebességet is elérheti. Bár az aranylile csúcsebességét egyesek 112 km/h-ra taksálják, nem valószínű, hogy ez a fürgé madár, akár vészhelyzetben is gyorsabban repülne 80-88 km/h-nál.”

Úgyhogy a következő kocsmai elmebajnokságra már hasznos információval felvértezve indulhat a Tisztelt Olvasó. Szívesen!

és a különféle hirdetőket. A Guinness Superlatives Kft.-t 1954 novemberében jegyezték be, és a jogi procedúrák után

mációk hitelességére kérdeztek rá egy-egy tudományterület szaktekinélyétől. A kulcsszó tehát a hitelesítettség.

magyar-osztrákon bemutatkozott sportriporterként. Gyűjteményekben is jeleskednek honfitársaink.

MÚHELY

Felelős kiadó:
Budapesti Műszaki és
Gazdaságtudományi Egyetem
Felelős szerkesztő:
Szili Ákos
Varga Ferenc
Főszerkesztő: Szabó Zsolt

Rovatvezetők:
Kovács Zsófia
BME körkép, bmeorkkep@muhely.com
Publicisztika, publicisztika@muhely.com

Kókai Bálint
Kapun kívül, kapunkivul@muhely.com,

Kulcsár Dorottya
Közélet, kozelet@muhely.com

Balogh Kata Boglárka
Sport, sport@muhely.com

Benda Bianka
Magazin, magazin@muhely.com
Technika, technika@muhely.com

Képszerkesztő:
Szlávik Orsolya

Tördelőszerkesztő:
Fejes Bence

Az újság készítésében résztvettek:
Murányi Máttyás, Peczel Levente, Kalmár
Dániel, Kapitány Gergő, Berczi Tamás

Szerkesztőség:
1111 Bp., Műgyetem rkp. 3.
K. alagsor 80/a.
E-mail: info@muhely.com,

Hirdetesszervezés:
E-mail: info@muhely.com

Nyomtatás:
Mediaworks Hungary Zrt., Nyomda
Címe: 6729 Szeged, Szabadkai út 20.
Felelős vezető:
Szabady Balázs

Az újság megjelenik kéthetente
6500 példányban.

Ingyenes.

HU ISSN 1589-6668

Lapunkat rendszeresen szemlézi a megújult

www.observer.hu

NYEREMÉNYJÁTÉK

A helyes megfejtést beküldők között egy páros jegyet sorsolunk ki a Székéné színház egy előadására. A megfejtéseket a muhelymegfejtes@gmail.com e-mail címre várjuk **szeptember 24-ig.**

	Öv része!	Tapad	Friss	Hátas állat	Bogrács	Hiszékeny	Kilo	Téli csapadék	Cérna spulni	Szegény ellentéte	Yard	Seben képződik	Hivatali helyiség	
1.														S
	Tartozik neki						Időmérő				Poetica			
	2.						Kenyér fajta				Angol olaj!			
New ... újkor				TebiBájt				Oszt ellentéte						
				Becézett Attila				Születést vezényel						
E napon			Névelő		Igazi							Szada része!		
			Voilà!		Az a személy							Ruhát tisztít		
A Cola is ez						Rege vége!			Test-forma					
						Felsőfok jele			Keresztül					
Kórház jele		Tsz.3. szem.			Ágat metsz						Olasz autójel		Észak	
		Viszlát!			Puha						USA hírügyn.		Birtokol	
Máj termeli				Orvosi vélemény						Folyami hal				
				Román devizajel						Tüskés állat				
Éneklő szócska			Foggal örül				Zorro		Test-edzés					
			Apóka				Motor márká		Névutó					
Férfi kromoszóma		Csomó				Ételsor					Maró anyag			
		Jód				Oxigén					Kelvin			
3.	H											?		

szeptember 23., 19.00

Kohlhaas

Játszódik a XVI. században, történik napjainkban – mondhatnák Kleist thriller-szerű drámájáról, hiszen az emberi természet újra és újra ugyanazokat a köröket futja, ugyanazokra a kérdésekre keresi az egyetlen igaz választ. Ekképpen Kohlhaas Mihály sorsa is eldönthetetlen: lehet-e halállal sújtani egy mintapolgárt, egy jámbor családfőt, akin éppen kifinomult jogérzéke tesz erőszakot?

Szétválasztható-e a bűnös és az áldozat? Lehet-e mások élete árán megváltani a magunkét? A rendíthetetlen morális meggyőződés és a kisember végtelen kiszolgáltatottsága csap össze ebben a történetben, különösképpen a lótenyésztő figurájában, akit személyes vesztesége mellett éppen a megrögzött igazságkeresése sodor az embertelen tömeggyilkosság felé. Már csak az a kérdés, mi hogyan ítélünk felette.

Kohlhaas: Nagy Zsolt
Rendező: Hegymegi Máté
BME-s diákigazolvánnyal 50% kedvezmény.
dress kód: amiben jól érzed magad

www.szkene.hu • 1111 Bp. Műgyetem rkp. 3. K épület 2. emelet

Ebben a rovatunkban prózákat, verseket, egyéb irodalmi műveket, valamint szociográfiákat közlünk. Várjuk e tárgyban írásait a publicisztika@muhely.com e-mail címre, Gondolat jeligével.

Isteni színjáték 2020

A munkájában megfáradt Aphrodité meredten bámult a késő délután leköszönő napfényében csillogó aranyalmára, miközben felnyalt pár bélyeget a borítékra. Hirtelen valahogy minden életre kelt. A sminkasztalon szerteszét hagyott korrektorok fedelüket pattintgatták, csodálkozva tátogtak, a parfümös tégelyek hasukon forgolódtak, örömlükben színarany szikrákat hányva, melytől belobbant pár szemránckrém is. Aphrodité, közben elvetemült iramban kezdte róni sorait, a megszólításnak egyelőre kihagyta a helyet, mert gőze sem volt, kinek írhatna. Igaz, ez most mellékesnek is látszott. Pillanatra megállt, felcsapott egy magazint. Egy cipő láttán már sokadjára csordult meg a nyála, de a múltkor lehurrogta érte az a vén, kéjenc Apolló – aki jobb híján stylistnak állt –, hogy ez nem illik hozzá. Végigpörgette a lapokat, s elégedetlenül konstata, hogy egy szó sem esik róla. Rövid életű bánatában az ütemesen berregő frizsiderbe nyúlt, és dühödten cibálta le a zárjegyet egy üveg bor nyakáról. Előkapta szipkáját és belegyömöszölt egy megtört cigarettát. Nekivetette magát kedvenc szófájának, majd míg jobb kézből váltva szívta a gyenge füstöt és az olcsó bort, addig baljával a távirányítót nyomkodta, sorjázva a csatornákat. Hüvelykujja megmeredt. A képernyőn egy Miss Universeum fejére helyeztek éppen koronát. A lány a szokásos manírok teljes hadát felvonultatva konstata, hogy valamilyen megfoghatatlan okból, de egy kerek évre ő lett a legkülönb a csontbrigádból. Kiscsillag, ne visongass! -, sziszegett Aphrodité, holnap már a kutya sem tudja a neved. Mérgében kikapcsolta a készüléket. Hova lettek azok a nők, akikért ma háborút vívnának? Hova lettek azok

a férfiak, akik ma ezt egy nőért meg is tennék? E percben a borospalack függőlegesbe állt a levegőben, a rubinfolyam nyelések nélkül ömlött az istennő torkába. A kiürült üveget bevágta a sarokba, és blúzujjával törölt egyet szája szélén.

Egy istennő is lehet esendő, gondolta, majd bepötyögte magát a Google-ba, hátha van róla valami új hír. Az eredmény nem dobta fel. Egy-két régi történetet felmondtak leckeént, amolyan kisiskolás stílusban. Azon kívül valami apartman-házat, kozmetikát és egyéb ócskaságokat tudott felmutatni nevével fémjelezve a kor krónikása. Kattintott kettőt, és egy plasztikai sebészeti magánrendelés honlapjára került. Értetlenül bámulta a baloldalt sorakozó kínálatot, mint „ajakszobrárszat”, „arcfitalítás”, és „szemhéjplasztika”. Vajon hová tűnt a csoda? Jobban szemügyre vette az oldalt és talált egy telefonszámot, gondolta rákérdez.

- Halló?

- Tessék, itt dr. Meyer-Smith Pál, plasztikai magánrendelése. Miben segíthetek?

- Itt Aphrodité.

- Értem. Megint egy anonim, burzsuj liba – gondolta dr. Meyer-Smith.

- Érdeklődnék, hogy mennyibe kerül egy olyan beavatkozás, amit az Ön honlapján láttam?

Ekkor az érdektelen nevű doktor hirtelen rámenős ömlengésbe kezdett szépsészeti kezeléseiket illetően, amiből Aphrodité mindjárt megértette: mocskosul drága! Szó nélkül lecsapta a telefont. Elővett a fiókjából egy vékonyka tárcát, melyben a volt ura, Héphaisztosz eltartási szerződését, és a tőle kapott pénzt tartotta. Egyre kevesebbet küldött, de Aphrodité nem haragudott rá, hiszen tudta, hogy neki sem megy jól. Ma már alig veretnek pénzt, illetve amit készítenek az ipari termék, és különben is állami monopólium. A tárcában alig talált valamit.

Kesernyes tapasztalataival visszaült barokkos szekreterjéhez, s befejezte sorait. Végezve, hajtogatott irományán kettőt, nyelvhegyével végigsiklott az enyvcsíkon majd lezárta azt. Felállt és hatalmas polcsora felé lépett, ahova becsúsztatta újdonsült borítékját, a több ezer hasonló közé.

MÁZLÓ LAJOS

Mai mese

Egyszer volt, hol nem volt. Volt egyszer egy királyfi. Ő volt az országának legkelendőbb agglégénye, és ezt tudta is magáról. Mikor már úgy tűnt, nem tud feleséget választani, belépett az életébe egy királylány. Tökéletesen illettek egymáshoz. Ő is gazdag volt, határokon átívelő névvel és ugyanazzal az érdeklődési körrel. Sajnos a nagy szerelem csak a mesékben létezik. A tökéletes párok, néha tökéletlenek, vagy nem is párok. A királyfi kihasználva népszerűségét flörtölgetni kezdett előbb a pórnéppel, majd a cselédekkel. Újabb népmesei elem lehetne, ha egy szegény cseléd és a gazdag királyfi valahogy egymásra találtak volna. De nem. Mert az élet nem mese! Egy idő után a királylánynak is kezdett feltűnni a sok esti kimaradás, a megválaszolatlan levelek és az egyre növekvő bizonytalanság az esküvővel kapcsolatban. Egyik este követte a királyfit. Először nem is igazán tudta, merre mennek, mígnem ki nem lyukadtak egy elhagyott viskónál a város szélén. Hát itt vajon mi dolga lehet a vőlegénynek? - kérdezte halkán a lány. Nem kellett sokáig várnia a válasza, ugyanis a háziköből egyik cselédje lépett ki. Ha csak lépett volna, de szinte repült! A királyfi karjai közé. A királylány nem hitt a szemének. Pont ő? Pont vele? És mégis hogy képzei ez parasztlány, hogy ilyen aljas módon elárul? Bár szinte megvadult a dühtől, nem rontott a szerelmesekre. Bosszút forralt. Hazatért a palotába, és kiadta az utasításokat. Vőlegényem ezután nem kaphat levelet! Postagalambokot elfogni, vagy lelőni! Ha vendég érkezik hozzá, előbb nekem jelentsék! Cselédeimet mind rúgják ki, mert egyikük hibát követett el. A legfontosabb pedig, holnap esküvőt tartunk, mégpedig hétágra szólót! A királyfi későn ért haza. Csak úgy repült az idő a kis viskóban. Megpróbált minél halkabban bebújni

kedvese mellé az ágyba. Ő úgy gondolta, ez sikerült is, ám a királylány ébren várta. Nem vonta felelősségre, csupán bejelentette neki az előrehozott esküvőt és gyertyaoltást rendelt el. Másnap ünnepi díszbe öltözött a város, hiszen nem gyakran látni királyi menyegzőt. Reggel a palotában megjelentek az új cselédek. Ez fel is keltette a királyfi figyelmét. Keresni kezdte éjszakai partnerét, hogy legalább bocsánatot kérhessen tőle. A parasztlány azonban már egy másik városban volt, mivel új munka után kellett néznie. Küldött egy búcsúlevelet, amiben számon kérte a királyfitól, hogy miért nem szólt neki e nagy lépéséről, és bevallotta, ő bizony beleszeretett, ezért képtelen végignézni a lakodalmat. Eközben a királylány serényen készülődött. Nagy, fehér ruhát varrtak neki, és feldíszítették az udvari templomot a kedvenc virágaival. Délben a szerelmesek az oltár elé járultak. A királyfi éppen az életre szóló boldogító igent akarta kimondani, amikor a királylány megállította a ceremóniát. Én nem vagyok hajlandó hozzá menni – fordult vőlegénye felé. Ma egy másik király felesége leszek. Egy olyané, aki őszinte hozzám, és a sírig szeret, mert a királylányok erre vágnak. Nem pedig arra, hogy az éjszaka közepén a cselédjükkal lássák párjukat. A királyfi mentegetőzni próbált. De hát nem is jelentett semmit, ő csak a királylányt szereti. Egy cseléd sosem érhet majd fel hozzá. Hiszen ő a tökéletes feleség a királyfi számára. De nekem nem te vagy a tökéletes férj. Sajnálom, húzta le ujjáról a gyűrűt a királylány. Így történt, hogy aznap mégsem volt királyi menyegző a városban, vagyis volt, hiszen a királylány valóban férjhez ment, csak egy másik városban. A királyfi megcsúfolásának hamar híre ment. Az emberek kinevették. Alattvalói már nem bíztak benne. A királyfi egyedül maradt. Még aznap felkereste a kis viskót, de üresen találta. Benne pusztán egy levél, egyetlen sorral: látod, az élet nem mese. Csak akkor lehet boldog befejezése, ha egyszerre egy történetet írsz.

KOVÁCS ZSÓFIA

HIRDETÉS

Választható időpontok:
szerda 18-19.00 / csütörtök 17-18.00

JELENTKEZÉS INFO@MUHELY.COM

ÚJSÁGÍRÓ
képzés